СУБОТА, 25 ЛЮТОГО 2006 РОКУ ■ № 37 (3787)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Рятувальники прощаються з військовим минулим

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учора в центральному аварійно-рятувальному загоні МНС прощалися з Бойовим Прапором. Символ військової честі і доблесті передадуть до музею. Залишиться в минулому ціла епоха життя рятувальників. Цей ритуал означає, що з 1 січня 2006 року в підпорядкуванні МНС не залишилося жодної військової частини. Відтепер їх переформовано в аварійно-рятувальні загони Оперативно-рятувальної служби Цивільного захисту. Однак зміна статусу не позначиться на роботі підрозділів, які поспішають на допомогу людям у будь-яких надзвичайних ситуаціях.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

Голова Верховної Ради Володимир Литвин 27 лютого у Пущі-Водиці, під Києвом, візьме участь у семінарі для регіональних ЗМІ.

Народні депутати України працюватимуть у своїх виборчих округах та відповідних комітетах.

У Києві 3 березня проходитиме засідання Україна — трійка ЄС на рівні міністрів закордонних справ.

Триватимуть переговори України з Туркменистаном. Тема — розрахунки за газ.

У студентських гуртожитках Львова вводиться карантин, щоб захистити студентів від кору.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Як я голосуватиму

Я голосуватиму за ту партію, яка робитиме справу, а не роздаватиме обіцянки, і внесе до своєї програми такі питання: налагодження виробництва українського льону, цукру, збільшення виробництва електроніки, рослинного дизпалива, розвиток машинобудування. Одне слово, я голосуватиму не за тих, хто спрямовує зусилля на підвищення зарплат і пенсій, а за тих, хто хоче знизити ціни на основні види товарів і продукти за сталих зарплат і пенсій. Хто за скасування депутатської недоторканності. Якщо таких буде багато, я виберу ту партію, яка здатна виконати свої обіцянки.

А ще пропоную розпочати рубрику «Як я голосуватиму», щоб міг висловитися кожний читач...

Павло КІЧКАС.

Запоріжжя.

КОРОТКО

■ До Верховної Ради України у 2005 році надійшло понад 104 тис. звернень, заяв і скарг громадян, у яких порушено більш як 100 тис. питань.

■ Тимчасова слідча комісія Верховної Ради розслідувала 23 факти тиску на народних депутатів.

■ Українські миротворці у Лівані побудували для місцевих мешканців стадіон.

■ Другий блок Хмельницької АЕС відключено від енергомережі для теплових випробувань.

■ У Краснодарському краї РФ на птахофабриці загинуло 24 тис. курей.

■ У Грузії зафіксовано пташиний грип.

■ У Китаї внаслідок падіння у прірву автобуса загинуло 23 особи.

■ За добу в Україні сталося 100 пожеж.

■ НОВИНИ

Атомне сховище: зло чи благо?

Днями один із опозиційних передвиборних блоків протестував проти створення сховища радіоактивних відходів під Києвом. Народні депутати Нестор Шуфрич і Вадим Мисюра передали послу США в Україні Джону Гербсту звернення учасників акції, в якому просили докласти зусиль до скасування контракту на будівництво радіоактивного звалища, а також оприлюднити домовленості стосовно американських інвестицій у цей проект.

Посол США надав детальну інформацію про компанію «Холтек інтернешнл», яка виграла тендер на спорудження вказаного об'єкта. До характеристики додавався список країн, з якими співпрацює компанія, та споруджених нею об'єктів.

Безпечність проекту гарантує Юрій Недашковський, президент «Енергоатома».

(Закінчення на 7-й стор.).

У «кримському Алчевську» і досі холодно

У Щолкіному, що на Керченському півострові, без тепла, води і світла дотепер залишаються майже 12 тисяч мешканців 36 багатоповерхівок.

Ще в січні ураган пошкодив лінію електропередач, а мороз — центральний водогін, через що 84 будинки залишилися без будь-яких вигод цивілізації. Місцеве керівництво не зуміло зарадити лиху, тож налагоджують тепло-, водо- і електропостачання МНС і центральна влада. Виїзна комісія з надзвичайних ситуацій Кабміну України визначила, що на аварійно-відновлювальні роботи потрібно 17,5 млн. грн. Завдяки виділеним першим 1,5 мільйона головні наслідки аварії усунуть до восьмого березня, **повідомляє наш кримський кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Бездомним допоможуть відновити їхні права

У Сєвєродонецьку розпочали роботу з легалізації бездомних громадян. Спершу у виконкомі міськради їх зареєструють, щоб створити необхідні умови для забезпечення прав і свобод «бомжам» та особам, що повернулися з місць позбавлення волі. Цим займається управління праці та соціального захисту населення. Тим, хто зареєструвався, видадуть тимчасові посвідчення, з яким людина зможе звертатися до органів реєстрації для поновлення своїх документів, **передає наш луганський власкор Алла АНТІПОВА.**

Співголова тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради з питань моніторингу виборчого законодавства Георгій КРЮЧКОВ: «Особливої уваги потребує питання рівного доступу різних політичних сил до засобів масової інформації. Складається враження, що ЗМІ, особливо телебачення, стають доступні лише для багатих». («УРА-інформ»)

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Таємний тиск довести важко

Ранкове засідання 24 лютого

Емоційні заяви народних депутатів, виголошені на початку ранкового засідання, схоже, задали темп сесійного дня. Комуніст Георгій Пономаренко обурювався поведінкою урядовців, які використовують службове становище для агітації. Соціалісти, позицію яких оприлюднив Володимир Мухін, протестували проти закриття одного з найпопулярніших вузів — Одеського інституту сухопутних військ. «Дію відповідної постанови треба негайно зупинити, а Рада національної безпеки і оборони має розглянути це питання», — переконаний депутат. Крім того, Василь Надрага (Народний блок Литвина) порушив питання соціального захисту ліквідаторів ЧАЕС, а також дітей, що постраждали від аварії. А Олег Тягнибок закликав українців захистити свою духовність і рідну мову. «Якщо ми говоримо, що наша мова солов'їна, то невдовзі, за допомогою референдумів про статус російської та позиції деяких політиків, вона може стати мовою лише солов'їв», — зазначив він.

(Закінчення на 2-й стор.).

Володимир Литвин: «Не стане села — не буде держави»

«Подільський експрес» рухається з Києва до Козятина дві години. Його ранкові пасажири здивовано і зацікавлено поглядали на свого супутника — Голову Верховної Ради Володимира Литвина. Найбільш допитливими виявилися дві жіночки, які поверталися додому у Хмельницький.

На пероні Козятинського вокзалу високого гостя зустріли квітами і хлібом-сіллю. Володимир Литвин побував у місцевій залізничній лікарні, поспілкувався з її працівниками і пацієнтами, жителями міста.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Володимир Литвин, голова Вінницької облдержадміністрації Олександр Домбровський, голова Вінницької облради Юрій Іванов *(справа наліво)* на вокзалі у Козятині.

Спершу плебісцит, потім бюджет. І... прокурорський протест

На останній перед виборами дев'ятій сесії Верховна Рада АРК вирішила одночасно з загальноукраїнськими виборами 26 березня провести ще й місцевий консультативний референдум про надання російській мові статусу другої державної.

Це рішення після більш як двогодинних бурхливих дебатів було прийнято 53 депутатами із 62 присутніх у залі (замість 100). Тринадцяте в порядку денному мовне питання, ініційоване представниками партії «Союз», вийшло в першочергові за активної підтримки заступника голови кримського парламенту — «регіонала» Василя Кисельова, який через хворобу голови Верховної Ради АРК виконував його функції. Настільки «язик» припік, що тема відсунула на пізніше навіть прийняття бюджету автономії на цей рік.

(Закінчення на 5-й стор.).

Іван ПЛЮЩ: «Я не вірю в те, що восени будуть повторні вибори. Новий парламент не дасть підстав для свого розпуску, а отже, коаліція буде створена, більшість також буде створено і кандидатура прем'єра Президентові буде запропонована»

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Алчевський синдром на березі Дунаю

Нинішня зима в райцентрі Кілія, що дивиться вікнами на Дунай і сусідню Румунію, перетворила життя людей на суцільний ланцюг страждань, принижень і безсилля місцевої влади. У 26 багатоповерхівок не надходить вода, а мешканці 12 будинків не можуть користуватися каналізацією. В усіх будинках відсутнє центральне опалення. 2175 квартир нинішньої зими не одержали тепла. Температура в них не перевищує 5 градусів. Підвали всіх багатоповерхівок затоплені нечистотами.

На відміну від Алчевська, катастрофа в Кілії була запланованою. Сесія Кілійської районної ради ще у вересні 2005 року ухвалила рішення відмовитися від централізованого опалення. Своє рішення депутати райради мотивували тим, що в районному і міському бюджетах відсутні кошти на придбання мазуту для котелень. Депутати міськради запропонували мешканцям, як записано в рішенні сесії, «обладнати квартири індивідуальними опалювальними приладами відповідно до чинних норм».

— Ми підемо іншим шляхом, — приблизно такі слова не раз казав голова Кілійської райдержадміністрації Олег Гречаний, що працював до призначення на цю посаду кілійським міським головою.

Але інший шлях полягав у тому, щоб відмовитися від центрального опалення і будувати міні-котельні для кожного будинку. Вирішено було провести експеримент — обладнати два будинки такими котельнями. Шефство над будівництвом однієї з них взяла райдержадміністрація, другої — Кілійський міськвиконком, який очолював тоді Олег Гречаний. Однак побудована під його керівництвом міні-котельня не працювала жодного дня, а інша справно, як годинник, працює й нині.

Мабуть, за «заслуги в організації опалювального сезону» Олег Анатолійович Гречаний одержав підвищення і пересів у крісло голови району. З обласного бюджету на розв'язання опалення в Кілійському районі було переразовано 200 000 гривень. Але як розпорядилася ними місцева влада? Просто перерахувала по 380 гривень незаможним. Мовляв, нехай витратять на опалення. А куди насправді пішли ці гроші — не знає ніхто.

Морозна зима надала городянам практично єдиний вихід — обігріватися за допомогою електроприладів.

У розпал холодів згадали про централізоване теплопостачання. Кинулися до стаціонарних котелень і з'ясувалося, що мазут і котли... уже продано.

Прокурор Кілійського району Сергій Костенко звернувся до жителів райцентру з проханням повідомляти про моральні, фізичні й матеріальні збитки.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Дослухатися чужої думки

Розпочалися громадські обговорення проекту закону України «Про відкритість і прозорість діяльності органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування». Його розроблено Міністерством юстиції за дорученням Президента і Прем'єр-міністра. Зокрема, в документі йдеться про створення правових умов для реалізації конституційного права кожного з нас на участь в управлінні державними справами, вільний доступ до інформації стосовно діяльності представників влади різних рівнів тощо. На першому з чотирьох запланованих «круглих столів», який відбувся у Клубі Кабінету Міністрів, президенти національних теле- і радіокомпаній, представники громадських організацій, керівники ЗМІ, науковці обговорювали стан інформування громадськості про діяльність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

На знімку: ***Анатолій Мураховський — перший заступник голови Держтелерадіо України, Віктор Набруско — президент Національної радіокомпанії України.***

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Таємний тиск довести важко

(Початок на 1-й стор.).

Більше пристрастей у залі розпалили звіти двох слідчих комісій — з розслідування причин кризового стану в авіації та з питань розслідування фактів тиску на народних депутатів з боку державних органів. Остання була створена у червні 2004 року і у процесі роботи розслідувала 23 факти тиску. Як повідомив голова комісії Володимир Шкляр, у більшості випадків тиск чинився таємно і довести його звичним правовим шляхом дуже важко. За його словами, основним методом тиску було телефонне право, а також порушення проти народного депутата або близьких до нього осіб кримінальних справ.

Сесія прийняла до відома звіт комісії та 251 голосом припинила її існування.

Водночас, доповідаючи про причини кризового стану в авіації, голова комісії Анатолій Льовін зазначив, що з 1 січня поточного року аеропорт «Бориспіль» юридично позбувся своєї самостійності. Тобто фактично було здійснено перший крок до його «тіньової» приватизації. Причиною того, за словами депутата, стало підписання угоди з однією із комерційних структур, відповідно до якої більшість потужностей аеропорту було передано в управління цій компанії. Водночас А. Льовін зазначив: протягом роботи комісії на її членів чинився тиск та звучали погрози. Щоправда, сесія не ухвалила з цього питання жодного рішення. На думку більшості парламентаріїв, повний звіт про причини кризового стану в авіації так і не пролунав.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Анатолій Льовін, Василь Надрага, Сергій Правденко.

Народні обранці заслухали інформацію тимчасової спеціальної комісії з моніторингу виборчого законодавства. Співголова комісії Георгій Крючков поінформував парламентаріїв про питання, які розглядалися на засіданні ТСК. Особливої уваги, на думку доповідача, потребує питання рівного доступу учасників перегонів до ЗМІ. Деякі мас-медіа, особливо телебачення, стали доступні лише для багатих, зазначив депутат. Занепокоєння у комісії викликали і списки виборців. Парламентарій поінформував також, що наступну інформацію комісії сесія має заслухати 17 березня.

А на початку ранкового засідання головуючий Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк повідомив про вихід народного депутата Ігоря Сміяненка з фракції «Відродження» і про його входження до фракції СПУ.

Олена ГОРБУНОВА.

Інвалідам війни — стовідсоткові пільги

Вечірнє засідання 23 лютого

Більшість законопроектів було винесено для повторного розгляду з пропозиціями Президента.

Верховна Рада заборонила впродовж 2006—2007 років приватизацію ВАТ «Завод Маяк». Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк, який відвідав підприємство на запрошення трудового колективу, акцентував увагу на унікальності заводу. Підприємство виготовляє техніку магнітного запису для потреб силових структур не лише України, а й інших держав СНД — 27 відсотків продукції експортується. «Маяк» працює ритмічно, не має заборгованості із заробітної плати. Втім, вся проблема, зазначив головуючий, — зручне розташування ВАТ — біля столичного ринку «Петрівка». А охочі приватизувати «Маяк», який (єдиний!) виробляє унікальні прилади для військових літаків і цивільної авіації, планують на місці заводу побудувати розважальний комплекс.

У державній власності залишається й відкрите акціонерне товариство «Укрнафта». 232 парламентарії підтримали нову редакцію закону про те, щоб заборонити приватизацію підприємства впродовж 2006—2007 років.

Крім того, Верховна Рада збільшила з 50 до 100 відсотків пільги інвалідам війни за користування комунальними послугами, телефоном і скрапленим газом з 1 січня 2007 року. За прийняття в новій редакції змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту» проголосували 272 депутати.

Сесія ухвалила законопроект «Про тимчасові слідчі комісії, спеціальну тимчасову слідчу комісію і тимчасові спеціальні комісії Верховної Ради України», внесла зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України щодо відповідальності за порушення виборчих прав громадян тощо.

Парламентарії схвалили рекомендації парламентських слухань «Про стан забезпечення житлом та іншими гарантіями соціального захисту військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб».

Довгоочікуваний подарунок зробили народні обранці до 23 лютого військовим. Парламентарії ухвалили зміни до Закону «Про державний бюджет України на 2006 рік» (стосовно фінансування розвитку Збройних сил України і соціального захисту військовослужбовців).

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Володимир ЛИТВИН: «Не стане села — не буде держави»

(Початок на 1-й стор.).

Хто хоче, той працює

А в районному центрі Калинівка глава парламенту ознайомився з роботою відкритого акціонерного товариства «Агромаш». Колишня «Райсільгосптехніка» стала підприємством, яке випускає знаряддя для обробітку грунту. І успішно конкурує з аналогічною продукцією, яку виробляють у Кіровограді та Одесі. І все це тримається завдяки одній людині — директору Миколи Восковнюку. Не лякає калинівців навіть підвищення ціни на газ до 560 грн. за тисячу кубометрів, тобто вдвічі.

Можливо, саме тому в розмові з місцевими журналістами Голова Верховної Ради зауважив, що потрібна виважена державна політика для збереження і зміцнення села. Бо, як сказав Володимир Литвин: «Не стане села — не буде держави». Він висловив переконання, що передусім на село повинні працювати міністерства охорони здоров'я, культури, освіти. Водночас глава парламенту наголосив, що для закріплення молоді на селі їй треба надавати беспроцентні кредити для будівництва житла, заснування власної справи.

Щоправда, місцеві ділові люди поскаржилися Голові Верховної Ради на існування низки проблем. Зокрема, ліцензія на торгівлю спиртними напоями і тютюновими виробами в райцентрі коштує стільки само, як у Києві. А голова обласної державної адміністрації Олександр Домбровський додав, що спиртові підприємства платять щорічно за ліцензію 250 тисяч гривень.

Владу — громаді

Однак коштів бракує, бо вони прошкують спершу в столицю, і лише потім повертаються на місця у вигляді дотацій і субвенцій. Про це досить яскраво сказав у своєму виступі міський голова Хмільника Володимир Мельничук під час зустрічі Голови Верховної Ради з представниками місцевого самоврядування. Держава, мовляв, делегувала громадам чимало повноважень, а от коштами ділиться не поспішає.

Володимир Мельничук звернувся до Голови Верховної Ради з проханням прискорити роботу над проектом закону, який визнав би місто Хмільник курортом державного значення, і розглянути його на сесії в березні. Водночас представники місцевого самоврядування у своїх виступах просили Володимира Литвина продовжити політичну реформу. Наразі для того, щоб громади нарешті отримали реальну владу, зокрема фінансову.

Голова Верховної Ради повідомив, що він підписав постанову про підвищення зарплати працівникам органів місцевого самоврядування.

Головний принцип реформ: не нашкодь

Так сформулював своє бачення змін Володимир Литвин. Зокрема, щодо адміністративно-територіальної реформи. Голова Верховної Ради вважає, що вона потрібна, але реформу треба проводити без поспіху. Спершу провести експеримент в одній із областей. На його думку, за своїми параметрами для цього підходить Вінниччина. Обкатуючи модель адміністративно-територіальної реформи, водночас потрібно пам'ятати, щоб людям жилося комфортніше, краще, ніж раніше.

Так само, на думку глави парламенту, треба підійти і щодо подальшого реформування агропромислового комплексу. Володимир Литвин переконаний — необхідно провести інвентаризацію земель і власності, допомогти селянам і кадрами, і фінансами, щоб земля не заростала бур'яном, а рясно врожаїлася.

Вибори як випробування

Володимир Литвин не приховує, що ситуація, яка склалася у суспільно-політичному житті, може дестабілізувати економіку. З кожним днем зростає загроза некерованості в державі. Оскільки паралельно з парламентськими відбуваються і вибори до місцевих рад.

Голова Верховної Ради повідомив, що нині в парламенті є сім законопроектів, які скасовують депутатську недоторканність. Погоджувальна рада прийняла рішення розробити на їх базі один документ і винести на розгляд сесії.

Водночас Володимир Литвин наголосив, що обранець народу не повинен нести відповідальність лише за виконання депутатських обов'язків. Інакше на нього мають поширюватися всі норми права, як і на кожного громадянина.

Голова парламенту цього дня зустрівся також зі студентською молоддю Вінниці і дав прес-конференцію для працівників місцевих ЗМІ.

Віктор СКРИПНИК,
Володимир КОРОЛЮК.

Чудеса злагодженості

■ ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Що ближче до виборів та завіси останньої дев'ятої сесії парламенту нинішнього скликання, то частіше, незважаючи на жорстке політичне протистояння, народні обранці демонструють у сесійній залі чудеса злагодженості.

Найяскравіші приклади — подолання вето Президента на зміни до цьогорічного держбюджету, які визначають фінансування пільг для «дітей війни», та прийняття нової редакції закону про тимчасові слідчі комісії Верховної Ради.

Коли доходить черга до соціальних законопроектів, бадьоро натискають кнопки «за» і традиційні та новітні опозиціонери, і провладники: цього тижня парламентарії також надали можливість мешканцям 30-кілометрових зон довкола АЕС платити лише половину вартості спожитої електроенергії, посилили соціальний захист військовослужбовців, прийняли за основу законопроект про компенсацію заощаджень громадян за рахунок коштів, вирученних від продажу «Криворіжсталі». Жодних сутичок між народними обранцями у сесійній залі вже не було, і навіть три яйця, кинутих з балкону на парламентські табло для голосування та місця в президії, сприйняли як звичайну передвиборчу виставу, та ще й малооригінальну, зі старою бутафорією.

Натомість на суто політичному фронті жодних поривів до єднання не спостерігалося. Розмови про створення коаліції сил колишнього Майдану розпалювалися з точністю до навпаки: партійні чільники своїми заявами про передумови коаліції дедалі більше віддалялися один від одного. Про це свідчить і нерепрезентативне опитування інтернет-сайту «Вибори-2006 Real Time», де на запитання, хто найбільше заважає підписанню коаліційної угоди між «помаранчевими», більшість відвідувачів відповіли: політичні амбіції кожного з партійних лідерів-важковаговиків.

Підлило масла у вогонь хіба що рішення кримського парламенту про проведення на території автономії у день виборів, 26 березня, референдуму про надання російській мові статусу другої державної мови. Політики не забарилися з коментарями, що дало привід знову «засвітитися» на шпальтах газет та телеекранах. А деякі ЗМІ навіть не погребували перекрутити слова окремих відомих політиків на власний лад. Натомість глава парламенту одразу після рішення Верховної Ради Криму наголосив: хоча результати кримського референдуму і матимуть лише консультативний, рекомендаційний характер, до такого «хірургічного інструменту», як референдум, треба ставитися «дуже делікатно», а також «зважено і вдумливо» підійти до обговорення цієї теми. Адже головне — зберегти спокій, передбачуваність і нормальне співіснування громадян в одній державі.

Водночас більшість навіть політично діаметральних політиків сходяться в тому, що після виборів розмови про будь-які референдуми відійдуть на другий план. Бо такі теми вигідно порушувати лише перед кожними виборами.

Часу для «великих маневрів» уже обмаль. І лише один пленарний тиждень — з 14 по 17 березня — залишився до завершення останньої дев'ятої сесії Верховної Ради четвертого скликання. 15 березня, як цього тижня домовилися лідери депутатських фракцій і груп, у парламенті має відбутися рейтингове голосування щодо кандидатур на посади суддів Конституційного Суду України від Верховної Ради. На сьогодні в парламенті є 17 кандидатур. У разі результативного голосування і обрання парламентської «четвірки», 16 березня має бути приведено до присяги весь склад КС.

Останнього пленарного тижня парламентарії також можуть розглянути закони про Кабінет Міністрів та про статус депутатів місцевих рад. Утім, яким буде завершальний акорд парламенту нинішнього скликання, залежатиме від настроїв народних обранців перед новим вирішальним стартом: чи зіграти мажорний апофеоз, чи голосно грюкнути дверима.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ВИБОРИ-2006

На посаду міського голови Дніпропетровська виборчою комісією зареєстровано 11 кандидатів. Серед них — чинний голова Іван Куліченко, народний депутат України Віктор Борщевський, депутати міськради, керівник однієї з райрад, підприємці, студенти вузів. У Дніпродзержинську зареєстровано 16 кандидатів на посаду міського голови. У списку також депутати місцевих рад, підприємці, керівники державних підприємств і приватних фірм, є лікар і безробітний. Половина — самовисуванці, решта висунуто партіями і блоками. У Павлограді зареєстровано шість кандидатів на цю посаду. Особливу активність під час висування кандидатів на міського голову центру Західного Донбасу продемонстрували пенсіонери.

***

Український народний блок Костенка і Плюща направив лідерам «Нашої України», БЮТ, СПУ та «Пора-ПРП» проект договору про створення коаліції демократичних сил із пропозиціями зобов'язати учасників «помаранчевої» коаліції ухвалити закони про люстрацію, УПА, вступ України до СОТ, ЄС та НАТО та обмежити максимальний розмір пенсій.

***

Невідомі пограбували громадську приймальню блоку Юлії Тимошенко в Київському районі Одеси. Про це заявив на прес-конференції керівник Одеського міського виборчого штабу БЮТ, голова Одеської міської організації партії "Батьківщина" В'ячеслав Крук. З його слів, невідомі зловмисники приблизно о п'ятій ранку розбили шибки і винесли з офіса всю оргтехніку. Раніше в інших районах Одеси вже було зафіксовано випадки розбиття невідомими вікон громадських приймалень блоку. Водночас фасади десятків будинків Одеси зіпсовано написами, що агітують голосувати за Юлію Тимошенко.

***

Громадянський блок «Пора-ПРП» презентував законопроект "Про правду", який передбачає юридичну й дисциплінарну відповідальність державних службовців за неправдиву інформацію та брехню — навіть штраф і звільнення з посади. Один із лідерів блоку, народний депутат України Тарас Стецьків має намір найближчим часом внести цей законопроект на розгляд парламенту.

***

Делегація Європейського парламенту прибуде до України з моніторинговою місією 23 березня — заявив на прес-конференції у Брюсселі глава делегації Європарламенту зі зв'язків з Україною Марек Сівец. Делегація складатиметься з семи європарламентаріїв, котрі представляють різні політичні сили. Вони мають намір приєднатися до спостерігачів від ПАРЄ і ОБСЄ, котрих також запрошено для спостереження за парламентськими виборами в Україні.

***

Глава Львівської міської територіальної виборчої комісії Олег Щербаков на сесії облради заявив, що у Львові на сьогодні сформовано близько 80 відсотків дільничних комісій, проте 60 відсотків з них недоукомплектовано через невисування суб'єктами виборчого процесу своїх кандидатів до складу комісії. За його словами, міськвиборчком досі не отримав коштів, необхідних для організації виборів, хоча їх виділила ЦВК.

За повідомленнями власних кореспондентів, інформаційних агентств і прес-служб політичних сил.

Чому зупиняють «Час. ua»?

Учора відбулася акція журналістів за підтримки Київської незалежної медіа-профспілки «Виріж собі зарплату», спрямована на підтримку творчого колективу журналу «Час. ua».

Конфлікт між керівництвом ТОВ «Час—Україна» розпочався ще в листопаді минулого року, коли працівникам редакції та авторам раптово перекрили «фінансовий краник» — перестали виплачувати зарплату та гонорари. Після тривалих і безрезультатних спроб усе-таки «відчинити віконце каси» журналісти для захисту своїх законних прав та інтересів у лютому створили первинний осередок незалежної медіа-профспілки. Цей крок — всупереч сподіванням — виявився для них зовсім фатальним: керівник проекту Ольга Гаврилова оголосила про закриття свого «дітища» без роз'яснень причин такого жорсткого кроку та без гарантій виплати заборгованості.

А для посилення «виховного» впливу на «кинутий» колектив з 20 лютого йому перекрили ще й творчий ентузіазм: невідомі особи заблокували доступ до редакційних приміщень, і потрапити на робочі місця не вдається не тільки заповзятим трудоголікам, а й головному редактору Володимиру Панкеєву. Керівництво ТОВ «Час—Україна» спромоглося нарешті пояснити, що відбувається реорганізація його підприємства, але при цьому не підкріпило «усну творчість» жодним папером: ні наказом, ні іншим документом, що засвідчував би наявність глобальних планів «перебудови». Ухилилося воно і від створення комісії з проведення переговорів між сторонами. Очевидно, це відволікало б зайнятих людей від впровадження реорганізаційних ідей?

Замість примирення, стверджують журналісти, вони спостерігають ескалацію конфлікту, а то й відвертий шантаж. Керівництво змусило частину працівників написати заяви на звільнення в обмін на часткові виплати заборгованості. А окремим членам профспілки до цього паперу «радили» додати ще один, аби одержати якісь гроші, — заяву про вихід з профспілкових лав. Під особливу немилість чомусь потрапили сім активістів, у тому числі й головний редактор: їх узагалі посадили на «голодну дієту».

Коментуючи ситуацію та наслідки вчорашньої акції оглядачеві «Голос України», голова первинного осередку профспілки Віра Ковтиха розповіла, що керівництво зробило «величезний» крок назустріч — «погодилося бачити Володимира Панкеєва». З рештою «перемовлятися» не побажали. Не виявила готовності пані Гаврилова і розплатитися з усім колективом у повному обсязі та поділитися з ними «творчими планами» про реорганізацію. Пропозицію кинути якусь «кістку» кільком працівникам, в свою чергу, не сприйняли протестувальники, оскільки це не вирішення проблеми. Конфлікт набирає обертів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Повчимося у литовців

Нещодавно секретар Ради національної безпеки і оборони України Анатолій Кінах відвідав Литовську Республіку. «Дуже важливо, що Литва і надалі висловлює готовність співпрацювати з Україною у сфері розвитку взаємовигідного співробітництва і допомагати на шляху інтеграції України до європейської та євроатлантичної структури», — зазначив Анатолій Кінах.

Він переконаний у тому, що особливо важлива підтримка України з боку Литви у питаннях енергобезпеки. Зокрема, для України дуже цікавим є досвід з використання альтернативних джерел — біопалива, побутових і промислових відходів. За рахунок їх використання Литва нині отримує 10 відсотків від загального обсягу енергії, яку споживає.

Президент Литовської Республіки Валдас Адамкус **(на знімку ліворуч)** вручив секретарю Ради національної безпеки і оборони України державну нагороду Литви — орден «Командорський Хрест». Він зауважив, що «орден вручено за особистий внесок у зміцнення українсько-литовських відносин, заслуги перед Литвою та прославлення Литви у світі».

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України

Держава повинна компенсувати втрати селян від холодів

Січневі і лютневі морози завдали непоправних втрат українському селу. За попередніми даними, на 10 лютого ослаблено і зріджено більш як 1,6 мільйона гектарів озимини, 730 тисяч гектарів загинуло, тобто 38 відсотків озимого клину фактично випадає з розрахунків на цьогорічний збір врожаю.

У південних областях і в Закарпатті під загрозою знищення європейські сорти винограду, на Донеччині вражено 80 відсотків аличі, черешні, абрикос, груш, пізніх сортів яблунь, у всіх регіонах пошкоджено генеративні органи кісточкових і зерняткових культур, на Кіровоградщині морози повністю знищили посіви ріпаку.

Фракція соціалістів вважає, що без вжиття рішучих заходів Україну може очікувати дефіцит багатьох зернових культур уже цього року та багатьох фруктів протягом наступних років. Подорожчання мінеральних добрив і пального ще більше посилить вплив погодних умов на стан рослинництва, садівництва і виноградарства в нашій державі.

Для відновлення загиблих посівів озимини, садів, виноградників та ягідників держава зобов'язана підтримати селян. Для розв'язання цієї загальнонаціональної проблеми потрібно виділити зі Стабілізаційного фонду як мінімум 1 мільярд гривень.

Соціалісти вважають, що парламент і уряд у цій ситуації повинні діяти консолідовано. Ми внесли законопроект про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» (щодо відшкодування втрат сільськогосподарських товаровиробників від різкого похолодання за рахунок Стабілізаційного фонду) і вважаємо, що його треба розглянути в терміновому порядку, оскільки погодні умови не дають резерву часу на довгі роздуми і чиновні узгодження. Вважаємо за необхідне спрямувати ці кошти на виплату додаткової дотації селянам на кожен гектар загиблих посівів, садів, виноградників, ягідників, а також надати відстрочку з платежів і заборгованості за податками, зборами без нарахування пені та штрафних санкцій сільгоспвиробникам, де озимина і садовина загинули більш як на 30 відсотках площ.

Ці заходи дозволять стабілізувати ситуацію в сільському господарстві, дадуть можливість селянам отримати від держави компенсацію збитків від руйнівного холоду, що призвів до загибелі посівів насамперед зернових культур, садів і виноградників. Це єдино можливий вихід із ситуації, яка склалася, це, зрештою, стане виявом зрілого і відповідального ставлення держави до села і селянина, реальної турботи про продовольчу безпеку держави.

Іван БОКИЙ,
заступник керівника фракції СПУ.

Передвиборна програма Соціально-екологічної партії "СОЮЗ. ЧОРНОБИЛЬ. УКРАЇНА"

Соціально-екологічна партія "Союз. Чорнобиль. Україна" - партія людей і для людей, кадрова основа якої сформована з тих, хто захистив світ та Україну від атомного знищення, хто не тільки відчув на собі всі проблеми сьогодення, але й показав вміння їх ефективно вирішувати. Чорнобильці живуть у всіх містах, селах та селищах, тому ми, лише ми можемо і повинні об'єднати країну.

Наша ідеологія - ідеологія єдності. Єдиний народ, єдина нація, єдина держава.

Наша мета - життя без політичних, економічних, соціальних, екологічних, гуманітарних катастроф.

Досягнення цієї мети партія вбачає через гармонізацію стосунків людини з природою, а влади з народом у всіх сферах суспільного життя.

Ні - політичним катастрофам!

Ми за:

- пріоритет Людини, її соціальних прав і політичних свобод;
- правову систему, за якої держава відповідальна перед кожним громадянином, а громадянин - перед державою;
- цілісну й ефективну систему гарантій законності, забезпечення повної незалежності системи правосуддя від впливу інших гілок державної влади.

Ми проти:

- розхитування державного устрою і політичної стабільності в Україні;
- передвиборних політичних декларацій і дій, які вводять в оману виборців;
- спотворення об'єктивності й демократичності політичного волевиявлення українців за рахунок адміністративного тиску, підкупу та шантажу;
- протиставлення національностей, що співіснують в Україні.

Ні - економічним катастрофам

Ми за:

- створення випереджаючої моделі економічного розвитку держави;
- використання на посадах в системі управління економікою лише професійних управлінців з відповідними освітою та практичним досвідом роботи;
- зняття необґрунтованих адміністративних та податкових обмежень, які блокують інтенсивний розвиток малого та середнього бізнесу;
- розгляд процесу приватизації державних підприємств, виключно як механізму підвищення ефективності управління їх діяльністю, а не як засобу поповнення бюджету;
- формування бюджету держави знизу вгору;
- доступність для кожного громадянина інформації про наповнення та використання державного бюджету;
- впровадження європейських стандартів кредитування найважливіших галузей економіки ;
- відповідальність державних службовців за завдані у результаті їх непрофесійної діяльності моральні та матеріальні збитки;
- впровадження програми адресної допомоги мешканцям села за рахунок бюджетних та кредитних ресурсів на пільгових умовах;

Ми проти:

- безвідповідальних експериментів над економікою держави;
- використання практики призначення на державні посади за принципом особистої відданості та родинних зв'язків;

Ні - екологічним катастрофам

Ми за:

- розробку екологічної моделі України "Сучасний стан і перспективи" на підставі детального звіту про зміни якості повітря, ґрунту, здоров'я різних груп населення за останні 20-25 років;
- створення механізмів обов'язкового виконання екологічного законодавства України та жорстку систему відповідальності за його порушення;
- створення мережі регіональних центрів екологічної реабілітації;
- розробку та затвердження комплексної програми екологічної реабілітації зон, постраждалих від Чорнобильської катастрофи;
- взяття під постійний громадський контроль будівництва об'єкту "Укриття" четвертого енергоблоку ЧАЕС.

Ми проти:

- перетворення України загалом і Чорнобильської зони зокрема у могильник для радіоактивних і хімічних відходів з усього світу;
- використання виробничих технологій, що забруднюють природне середовище;
- варварського не обґрунтованого потребами держави розграбування природних ресурсів країни.

Ні - соціальним катастрофам

Ми за:

- першочерговий розгляд і затвердження Верховною Радою "Чорнобильського кодексу України", який об'єднає та удосконалить усі ті законодавчі акти, які стосуються аварії на Чорнобильській АЕС і ліквідації її наслідків, що дозволить одночасно й остаточно вирішити проблеми соціального захисту людей, постраждалих від неї;
- мораторій на будь-які рішення, пов'язані з позбавленням соціальних пільг тих верств громадян, які мають їх у якості компенсації за втрату здоров'я, гідну працю та ратний подвиг, або з народження потребують підтримки держави;
- створення належної законодавчої та економічної бази по запровадженню гарантій у заробітній платі, які б відповідали світовим стандартам;
- жорстку прив'язку трудових пенсій до рівня реального "прожиткового мінімуму" та забезпечення поступового їх підвищення;
- безумовне виконання державної програми забезпечення житлом осіб, потерпілих від наслідків аварії на ЧАЕС, та негайне відселення людей із зони відчуження;
- розробку та реалізацію Національної програми захисту материнства і дитинства;
- реформування державної системи опіки і опікунства та усиновлення, забезпечення правового захисту дітей-сиріт, викорінення таких ганебних явищ в українському суспільстві, як дитяча безпритульність, бродяжництво, злочинність.

Ми проти:

- позбавлення "Чорнобильських дітей" цього статусу при досягненні ними повноліття;
- перетворення вже гарантованих громадянам Конституцією держави соціальних прав у предмет торгівлі влади з власним народом;

Ні - гуманітарним катастрофам

Ми за:

- негайне зупинення духовної, моральної, інтелектуальної та фізичної деградації населення України;
- ліквідацію залишкового принципу фінансування розвитку національної науки, освіти та культури;
- розробку комплексної програми законодавчого, адміністративного та фінансового забезпечення відродження і розвитку української книги та мови;
- введення в бюджетний закон України окремим рядком фінансування програм з пропаганди читання, освіти, здорового способу життя;
- стовідсоткове забезпечення підручниками і посібниками середньої та вищої школи за рахунок бюджетних та залучених кредитних коштів;
- залучення молоді до управління економікою та державою, всебічне сприяння розвитку молодіжних ініціатив;
- відродження системи безкоштовних спортивних закладів та гуртків з фізичного розвитку;
- доступність культурних цінностей для всіх верств населення;
- введення до податкового законодавства України інституту меценатства в сферах науки, культури і мистецтва, фізичної культури і спорту та освіти;
- віротерпимість, міжцерковний діалог та міжконфесійну гармонію в Україні.

Ми проти:

- нагнітання міжконфесійної та міжнаціональної напруженості;
- подальшого ігнорування владою проблеми захисту інформаційного та культурного простору держави від панівного впливу інших держав;

Генетична, соціально-економічна та культурна єдність нашого народу, яка базується на спільному історичному минулому, є основою політичної стабільності нашого суспільства. Партія вважає, що історичний досвід нашого багатонаціонального народу свідчить, що наша сила саме в єдності, а ті, хто заради політичних переваг спекулює на наших національних, регіональних чи релігійних відмінностях, є нашими свідомими недругами.

Ми стверджуємо, що лише народ є справжнім господарем своєї долі і лише він має право вирішувати, хто ним керуватиме.

Оптимальною формою державного устрою для України партія вважає парламентсько-президентську республіку, а найбільш досконалою формою управління державою - розумне сполучення високого рівня соціального захисту громадян з ефективним використанням ринкових форм та механізмів господарювання.

Партія визнає рівність всіх форм власності і вважає приватну власність недоторканною. Свою шкалу ціннісних орієнтирів вона вбачає у такій послідовності: окрема людина - український народ - держава. Образно кажучи,

Здорова, щаслива, заможна людина -
Багата, єдина і вільна країна.

Друкується на вимогу ч. 1 ст. 70 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Постанова Центральної виборчої комісії

Про внесення змін до складу окружних виборчих комісій, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 24 січня 2006 року № 259 «Про утворення окружних виборчих комісій територіальних виборчих округів з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року»

Розглянувши особисті заяви про звільнення від виконання обов'язків голови, секретарів та дострокове складення повноважень членів окружних виборчих комісій, подання політичних партій, виборчих блоків політичних партій - суб'єктів виборчого процесу про відкликання членів окружних виборчих комісій та подання кандидатур для включення їх до складу окружних виборчих комісій замість вибулих, відповідно до частини третьої статті 13, частин першої-третьої, дев'ятої-одинадцятої статті 27, пунктів 2, 14 частини другої статті 30, частин третьої, четвертої, сьомої, дев'ятої статті 37 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1-3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Припинити достроково повноваження таких членів окружних виборчих комісій:

територіальний виборчий округ № 7 (Автономна Республіка Крим):

Сергієнко Володимир Олексійович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в місті Алушта Автономної Республіки Крим - від «Виборчого блоку «Євген Марчук - «Єдність» (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 43 (Донецька область):

Белоконь Наталія Анатоліївна, 1973 року народження, освіта вища, проживає в місті Горлівка Донецької області - від Соціалістичної партії України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

Куропаткіна Олена Олександрівна, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Горлівка Донецької області - від партії «Єдина Україна» (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 48 (Донецька область):

Лапицька Лідія Олексіївна, 1955 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Маріуполь Донецької області - від партії «Єдина Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 49 (Донецька область):

Бумбур Юрій Володимирович, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Маріуполь Донецької області - від партії «Єдина Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 67 (Закарпатська область):

Мигович Іван Іванович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в селищі Тібава Свалявського району Закарпатської області - від Партії регіонів (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 74 (Запорізька область):

Пархоменко Станіслав Миколайович, 1976 року народження, освіта вища, проживає в місті Запоріжжі - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 75 (Запорізька область):

Барский Андрій Олександрович, заступник голови окружної виборчої комісії, 1977 року народження, освіта вища, проживає в місті Запоріжжі - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 96 (Кіровоградська область):

Єфіменко Ніна Костянтинівна, 1948 року народження, освіта вища, проживає в селищі Бобринець Кіровоградської області - від Української Народної Партії (у зв'язку з особистою заявою);

Онищук Валентина Миколаївна, 1951 року народження, освіта середня, проживає в селі Маловодяне Долинського району Кіровоградської області - від партії «Реформи і Порядок» (у зв'язку з особистою заявою);

Яременко Віталій Миколайович, 1952 року народження, освіта вища, проживає в місті Бобринець Кіровоградської області - від Народного Руху України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 98 (Кіровоградська область):

Хлистун Анатолій Кузьмич, 1939 року народження, освіта вища, проживає в місті Гайворон Кіровоградської області - від партії «Реформи і Порядок» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 106 (Луганська область):

Хрущьова Ірина Михайлівна, 1956 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Свердловськ Луганської області - від Селянської партії України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 113 (Львівська область):

Суровецький Богдан Зіновійович, 1956 року народження, освіта середня, проживає в селищі Рудне Львівської області - від Народного Руху України за єдність (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 114 (Львівська область):

Буджак Петро Васильович, 1955 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 121 (Львівська область):

Прусенко Олександр Васильович, 1974 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 126 (Миколаївська область):

Пешеніна Людмила Олексіївна, 1965 року народження, освіта вища, проживає в місті Миколаєві - від Народно-демократичної партії (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 127 (Миколаївська область):

Поліщук Микола Йосипович, 1937 року народження, освіта вища, проживає в місті Снігурівка Миколаївської області - від Соціалістичної партії України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 130 (Миколаївська область):

Майданевич Анатолій Володимирович, 1955 року народження, освіта середня, проживає в місті Вознесенськ Миколаївської області - від Народного Руху України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 156 (Рівненська область):

Лисак Сергій Миколайович, 1978 року народження, освіта середня, проживає в селі Крилів Рівненського району Рівненської області - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 167 (Тернопільська область):

Приведа Ольга Ярославівна, 1982 року народження, освіта вища, проживає в місті Тернополі - від Політичної партії «Третя сила» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 168 (Тернопільська область):

Антонів Світлана Севастянівна, 1948 року народження, освіта вища, проживає в місті Зборів Тернопільської області - від Української партії «Зелена планета» (у зв'язку з відкликанням цією партією).

2. Звільнити від обов'язків заступника голови окружної виборчої комісії без припинення членства в цій комісії:

територіальний виборчий округ № 104 (Луганська область):

Сальников Геннадій Ілліч, 1942 року народження, освіта вища, проживає в місті Алчевськ Луганської області - від «Блоку Юлії Тимошенко».

3. Звільнити від обов'язків секретаря окружної виборчої комісії без припинення членства в цій комісії:

територіальний виборчий округ № 7 (Автономна Республіка Крим):

Таришев Андрій Михайлович, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Ялта Автономної Республіки Крим - від Соціалістичної партії України (у зв'язку з особистою заявою).

4. Призначити заступником голови окружної виборчої комісії члена комісії:

територіальний виборчий округ № 75 (Запорізька область):

Лазько Сергій Михайлович, 1958 року народження, освіта вища, проживає в місті Василівка Запорізької області - від партії «Реформи і Порядок».

5. Призначити секретарями окружних виборчих комісій членів цих комісій:

територіальний виборчий округ № 7 (Автономна Республіка Крим):

Дембовська Ольга Михайлівна, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Ялта Автономної Республіки Крим - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 158 (Сумська область):

Михайличенко Любов Михайлівна, 1961 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Сумах - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 175 (Харківська область):

Гутніченко Інна Русланівна, 1959 року

Передвиборна програма ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

Вибори-2006 в Україні - чи не єдина можливість для народу скористатися політичною свободою, аби змінити своє життя на краще. Від їх результатів, в умовах конституційної реформи політичної системи, надто багато залежить. Передусім, відповіді на життєво важливі для кожної людини питання: в чому призначення України, куди вона йде і що будує, в чому політична воля сучасної української нації? Хто кому слугує: держава людині, чи людина державі? Чому Україна, чи не єдина серед своїх сусідів, ніяк не може здолати рубіж економічних показників 1991 року? Чому країна втратила розвиток? Чому неспроможна створити нову основу свого зростання?

Головна причина - нехтування свободою людини.

Ми, українські ліберали, пропонуємо співвітчизникам програму облаштування вільної країни, програму гідного життя для кожної людини, програму піднесення українського духу, задля сталого розвитку та економічного процвітання.

Ми виступаємо:

1. За реальну свободу людини і громадянина. Людина - понад усе! Людина вільно обирає свою долю, а держава допомагає, захищає та гарантує права і доступ кожного до справедливої частки суспільних ресурсів та благ.

У людини - права, у держави - обов'язки.

За нашу і вашу свободу!

2. За сильну політику підтримки та розвитку української родини, її права і гарантовані можливості виконання нею свого призначення.

Сім'я має бути у центрі уваги держави та на чільному місці в українському суспільстві. Матір виховує здорову націю. Батько будує добробут і торує шлях у майбутнє. Разом відтворюють найголовніше - генофонд нації, формують основу її самодостатності.

За законодавче визначення правового статусу сім'ї, сімейного капіталу, сімейного підприємства в місті та сімейного домогосподарства на селі, його державну підтримку та пільгове оподаткування.

Приріст кількості населення, стрімке підвищення рівня та якості життя українських громадян має стати головним критерієм дієздатності держави та основою оцінки результатів діяльності чиновників.

За розвиток генофонду нації!

3. За свободу і гарантоване забезпечення прав громадян.

Громадянське суспільство повинно визначати національні інтереси та політичні пріоритети державної політики України, ставити політичні завдання державі та контролювати їх виконання.

Лише народ, як єдине джерело влади, має сам визначати основи конституційного устрою та засади функціонування держави, суспільства і публічної влади.

Владу - народу!

4. За вільну громаду та свободу місцевого самоврядування.

Конституція має визначити статус місцевого самоврядування в Україні як самостійного виду публічної влади.

За чітке розмежування влади та власності між державою та громадою.

5. За економіку національних пріоритетів та соціальних інтересів України.

Законодавчі гарантії прав власності нації на стратегічні об'єкти та соціально-важливу інфраструктуру. Гарантований національний запас стратегічних ресурсів.

За економічну самодостатність, екологічну збалансованість та соціальну спрямованість української економіки.

За пріоритетну увагу та державну підтримку розвитку виробничої та науково-технологічної кооперації, радикальне підвищення конкурентноздатності економіки на основі високих технологій.

За національну програму ресурсозбереження, енергозбереження та енергетичної безпеки України.

За національну програму підтримки та розвитку малого і середнього підприємництва в Україні.

За народну економіку працюючих власників!

6. За економічне та культурне відродження села!

Бюджетні кошти на підтримку села розподіляти не по цільових програмах, а доводити до товаровиробника на кожний оброблений гектар землі чи кожну одиницю тваринництва. В разі вступу до СОТ - передбачити у бюджеті дотаційні кошти для розвитку села на рівні східноєвропейських країн.

За домінантну роль держави у збуті продукції сільгоспвиробника.

7. За прискорений гуманітарний розвиток України.

За формування та виховання національної еліти.

За радикальне оновлення моделі освіти та національно-патріотичне виховання дітей та юнацтва.

За глибоку модернізацію науки і ефективне перетворення українського інтелекту в гуманітарний капітал України!

8. За гідність і свободу праці.

Вчора порушена свобода обертається соціальною несправедливістю сьогодні. Соціальна несправедливість руйнує гідність людини і її мотивацію до праці, знищує шанси на успішне життя для молоді, породжує масову еміграцію - краде завтрашній день.

Відновимо соціальну справедливість у розподілі результатів праці минулих поколінь українців - справедливі ринкові ціни за приватизовану державну власність. Ринкову індексацію та повне відшкодування втрачених заощаджень за рахунок земель, що знаходяться у власності держави.

Молоді люди повинні мати рівні шанси на життєвий успіх - дім, сім'ю, здоров'я, професію, роботу.

Створена власним інтелектом та працею власність має бути недоторканною. Стабільність власності - це стабільність суспільства і влади.

Вільна праця українських громадян повинна отримати справедливу ринкову ціну.

Багатство України - в її інтелекті та сучасній ринковій організації вільної праці!

9. За соціальне партнерство, довіру та взаємодію між усіма активними, продуктивними силами суспільства.

Політика влади повинна бути орієнтована на довіру між громадянами і державою, між державою та капіталом, між капіталом та громадськістю. В цій довірі - запорука суспільної стабільності та прискореного розвитку середнього класу.

Середній клас - це не стільки рівень доходів і добробуту, але, насамперед, - моральна, духовна основа ліберального суспільства. Це - нова культура продуктивних сил України, що формує в країні атмосферу доброзичливості, взаємоповаги та впевненості у майбутньому.

За середній клас - носія української свободи!

Ми виступаємо:

1. Проти всевладдя держави та чиновницького свавілля.

Проти такого "народовладдя", де за людину все вирішує чиновник чи депутат. Де громадянське волевиявлення обмежується лише можливістю участі у виборах. Ми боротимемося, аби не народ, а держава була обмежена у своїх правах. Людині має бути дозволено все, що прямо не заборонено законом, а державі - лише в межах її компетенції. Держава для людини, а не людина - для держави.

За українську державу народної волі!

2. Проти підміни політики держави як справи всіх і для всіх змовою приватних чи групових інтересів.

Аморальна політика приватних інтересів завжди буде брудною справою можновладців за рахунок українського народу. Втрата моралі в політиці веде до втрати українського шляху України. Втрата шляху - до втрати майбутнього.

За моральну політику національних інтересів України!

За моральність політичної діяльності!

3. Проти розколу України. Україна - єдина!

За духовну єдність української нації, незалежно від національності, мови, віри!

Проти розбрату і непорозуміння між силами національного збереження України та її ліберального розвитку. Не зберегти нації та держави без розвитку, не може бути розвитку без збереження єдності України.

Україна потребує не лише розвитку, вона потребує прориву!

Убогий рівень нашого життя ображає гідність українців. Він вбиває віру у завтрашній день, краде надію на майбутнє, знесилює любов.

Берімо долю в свої руки!

Наша сила - свобода! Наша віра - людина!
Наша надія - перемога! Наша любов - Україна!

Прийнято на XII з'їзді ЛПУ.
22 грудня 2005 року, місто Київ.

Друкується на вимогу ч. 1 ст. 70 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

народження, освіта вища, проживає в місті Харкові - від Партії регіонів.

6. Включити до складу окружних виборчих комісій таких осіб:

територіальний виборчий округ № 3 (Автономна Республіка Крим):
Чистякова Катерина Володимирівна, 1978 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Джанкой Автономної Республіки Крим - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 43 (Донецька область):
Хворостянов Микола Васильович, 1932 року народження, освіта середня, проживає в місті Горлівка Донецької області - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 44 (Донецька область):
Хмельницька Тетяна Олександрівна, 1985 року народження, освіта середня, проживає в місті Єнакієве Донецької області - від Виборчого блоку «Держава - Трудовий Союз»;

територіальний виборчий округ № 48 (Донецька область):
Б'єліч Рената Леонідівна, 1962 року народження, освіта вища, проживає в місті Маріуполь Донецької області - від партії «Єдина Україна»;

територіальний виборчий округ № 49 (Донецька область):
Чесноков Геннадій Сергійович, 1958 року народження, освіта вища, проживає в місті Маріуполь Донецької області - від партії «Єдина Україна»;

територіальний виборчий округ № 60 (Житомирська область):
Климчук Ірина Анатоліївна, 1986 року народження, освіта середня, проживає в місті Новоград-Волинський Житомирської області - від Селянської партії України;

територіальний виборчий округ № 62 (Житомирська область):
Груша Микола Дмитрович, 1980 року народження, освіта базова вища, проживає в селі Кмитів Коростишівського району Житомирської області - від Виборчого блоку «Держава - Трудовий Союз»;

територіальний виборчий округ № 64 (Житомирська область):
Гладій Тетяна Олександрівна, 1948 року народження, освіта вища, проживає в місті Овруч Житомирської області - від партії «Єдина Україна»;

територіальний виборчий округ № 67 (Закарпатська область):
Левандовський Анатолій Казимірович, 1947 року народження, освіта вища, проживає в місті Свалява Закарпатської області - від Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 74 (Запорізька область):
Гетало Сергій Федорович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Бердянськ Запорізької області - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 96 (Кіровоградська область):
Ус Любов Олександрівна, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Бобринець Кіровоградської області - від партії «Реформи і Порядок»;

територіальний виборчий округ № 98 (Кіровоградська область):
Піддубна Валентина Феодосіївна, 1957 року народження, освіта вища, проживає в селищі Голованівськ Кіровоградської області - від партії «Реформи і Порядок»;

територіальний виборчий округ № 104 (Луганська область):
Стеценко Ігор Тимофійович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Перевальськ Луганської області - від Української Народної Партії, призначивши його заступником голови комісії;

територіальний виборчий округ № 113 (Львівська область):
Чиж Юрій Сергійович, 1986 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в місті Львові - від Народного Руху України за єдність;

територіальний виборчий округ № 114 (Львівська область):
Бубела Орися Орестівна, 1986 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 121 (Львівська область):
Михалюк Зоряна Степанівна, 1972 року народження, освіта вища, проживає в місті Львові - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 126 (Миколаївська область):
Пишеніна Людмила Олександрівна, 1965 року народження, освіта вища, проживає в місті Миколаєві - від Народно-демократичної партії;

територіальний виборчий округ № 127 (Миколаївська область):
Шостенко Анатолій Георгійович, 1936 року народження, освіта вища, проживає в місті Снігурівка Миколаївської області - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 130 (Миколаївська область):
Басіга Оксана Павлівна, 1971 року народження, освіта середня, проживає в місті Вознесенськ Миколаївської області - від Народного Руху України;

територіальний виборчий округ № 150 (Полтавська область):
Войко Юлія Анатоліївна, 1967 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Карлівка Полтавської області - від партії «Реформи і Порядок»;

територіальний виборчий округ № 155 (Рівненська область):
Деркач Світлана Іринарівна, 1964 року народження, освіта вища, проживає в місті Дубровиця Рівненської області - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 156 (Рівненська область):
Голоднюк Іван Володимирович, 1984 року народження, освіта базова вища, проживає в селі Березне Рівненської області - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 158 (Сумська область):
Дмитренко Олексій Сергійович, 1983 року народження, освіта вища, проживає в місті Сумах - від політичної партії Народний Рух України за єдність;

територіальний виборчий округ № 159 (Сумська область):
Швагер Світлана Іванівна, 1973 року народження, освіта середня, проживає в місті Білопілля Сумської області - від політичної партії «Вперед, Україно!», призначивши її секретарем комісії;

територіальний виборчий округ № 166 (Тернопільська область):
Оленюк Володимир Васильович, 1949 року народження, освіта вища, проживає в місті Збараж Тернопільської області - від Народного Руху України;

територіальний виборчий округ № 167 (Тернопільська область):
Сівак Ольга Олексіївна, 1960 року народження, освіта вища, проживає в місті Збараж Тернопільської області - від Політичної партії «Третя сила»;

територіальний виборчий округ № 172 (Тернопільська область):
Гричух Марія Михайлівна, 1957 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Борщів Тернопільської області - від партії «Єдина Україна»;

Дубровін Вадим Олексійович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Борщів Тернопільської області - від Народно-демократичної партії, призначивши його заступником голови цієї комісії.

7. Цю постанову надіслати відповідним окружним виборчим комісіям для інформування виборців у територіальних виборчих округах.

8. Опублікувати цю постанову в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а відповідні витяги із цієї постанови - у регіональних друкованих засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

м. Київ, 22 лютого 2006 року, № 700.

Спершу плебісцит, потім бюджет. І... прокурорський протест

(Початок на 1-й стор.).

Спершу проект референдуму прибічники прагнули провести без обговорення і поставити на поіменне голосування. Не вийшло, бо чимало опонентів, зокрема кримські татари, прем'єр, «нашоукраїнці», «бютівці», з блоку Куніцина і навіть комуністи пропонували вилучити його зовсім, як «спекулятивний, дестабілізаційний, передвиборний піар, трюк, популізм, провокацію, лжеідею, яка не має ані правового, ані конституційного сенсу». Лунали і пропозиції розширити питання референдуму, запропонувати три державні мови у країні: до української долучити російську і кримськотатарську. Нагадали, що ці ж політичні сили в грудні 2004 року закликали до створення Південно-Східної автономії.

Не вгамувала пристрасті й категорична заява прокурора Криму В. Шемчука: сьогодні ж у ВР надійдуть документи прокурорського реагування, а саме — протест на прийняте рішення. Адже питання, що стосуються конституційного ладу і державного устрою України (а мова — саме з цієї сфери), до повноважень депутатів автономії не належать. Тож рішення незаконне, референдум із загальнодержавних питань в окремому регіоні нелегітимний і проводити його недоцільно. Аналогічний висновок Головного управління юстиції в АРК та представника Президента в Криму.

Прокурор автономії слова дотримав. До ВР АРК внесено подання з вимогою скасувати незаконну постанову про призначення республіканського референдуму про надання російській мові статусу другої державної.

За всіма цими політичними баталіями ледь не забули про економіку. Врешті обговорили й затвердили програму економічного та соціального розвитку, концепцію пріоритетного розвитку села і бюджет на 2006 рік, який виріс порівняно з перевиконаним минулорічним по всіх параметрах.

Референдум має оплатити держава, тож депутати зобов'язали уряд автономії профінансувати витрати на мовний плебісцит, а саме його проведення доручити місцевому Центрвиборчкому. Як реалізовуватимуть результати цього волевиявлення — невідомо, бо офіційний статус російська мова вже має в Криму, разом з українською і кримськотатарською.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

НОВИНИ

СУБОТА, 25 ЛЮТОГО 2006 ■ № 37 (3787)

Рівень розрахунків за спожитий газ в Україні в січні становив 81 відсоток

Голова Антимонопольного комітету Олексій КОСТУСЄВ заявив, що комітет розпочав розслідування проти Мінагрополітики за бездіяльність під час цукрової кризи влітку 2005-го

Гра поза правилами

Дніпропетровськ. У місті виявлено 137 гральних автоматів зі зміненими заводськими номерами. Згідно з чинним законодавством ці приладдя та механізми вважаються об'єктами грального бізнесу, а отже, їх використання передбачає отримання спеціальних дозволів та ліцензій, які можуть коштувати до 30 тис. євро. За інформацією управління платних послуг і побутового обслуговування населення виконкому міськради, у Дніпропетровську нині незаконно діють десятки гральних автоматів, розташованих нерідко на тротуарах, на ринках чи на зупинках громадського транспорту, що заборонено законом. Їхні власники, яких правоохоронцям не завжди вдається встановити, не сплачують до бюджету міста жодної гривні зі своїх прибутків. Загалом, у сфері грального бізнесу за минулий рік виявлено 847 порушень.

Сергій КРАВЧЕНКО.

«Вій» розбушувався

Івано-Франківська область. Дотла згоріла церква Пресвятої Богородиці у селі Горохолині-Лісі Богородчанського району. У ній у 60-х роках знімали окремі епізоди відомого кінофільму «Вій» за повістю М. Гоголя. Дерев'яний храм збудували у 1943 році. У радянські часи у ньому містився музей релігії та атеїзму, а з 1991 року відновилися богослужіння. У той нещасливий день у церкві не відправляли службу Божу, і вона була закрита. А ввечері перехожий помітив, що з церкви вириваються язики полум'я. Хоч селяни та рятувальники зреагували на подію швидко, споруду врятувати не вдалося. Причиною пожежі спеціалісти вважають порушення правил монтажу та експлуатації електромережі. До речі, це вже не перша церква, яку спіткала така доля. Торік на Прикарпатті згоріло чотири церкви.

Дарина НАЗАРЧУК.

Якою буде Україна в XXI столітті?

Тернопільська область. Це намагалися з'ясувати молоді вчені України, які провели в обласному центрі третю міжнародну науково-практичну конференцію «Економічний та соціальний розвиток України в XXI столітті». У центрі уваги молодих економістів з більш як 160 вузів України, Польщі, Білорусі, Росії були проблеми реформування банківської, фінансово-кредитної систем, соціального розвитку. Своїм досвідом інтеграції в європейську економічну систему, регулювання ринкових відносин ділилися гості з Польщі. А організував конференцію Тернопільський державний економічний університет. На переконання його ректора, доктора економічних наук, професора Сергія Юрія, молоді вчені орієнтовані на інтеграцію України в європейську економічну систему.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Безправні чотириногі,
або Гуманний відлов по-українськи

Щороку в Києві знищують майже 20—25 тисяч бродячих котів і собак, стверджує президент товариства захисту тварин «SOS» Тамара Тарнавська. Найчастіше їх відловлюють залізними щипцями, жорстоко вбивають і відправляють на сортування для подальшої переробки. На такі заходи в «європейській країні» щорічно виділяють п'ять мільйонів. При цьому життя окремої тваринки оцінюють у 76 гривень. Нерідко жертвами шкуродерів стають і домашні улюбленці, яких відпускають гуляти самих.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Варварське ставлення до тварин процвітає через відсутність закону, який захищав би братів наших менших від жорстокого поводження. Так, за словами директора Київського еколого-культурного центру Володимира Борейка, в Україні легалізована реклама собачих боїв у той час як в цивілізованих країнах це суворо заборонено. А саме смертельне видовище має популярність не тільки серед чоловіків, а й серед жінок та дітей. Крім того, на книжкових ринках країни вільно продаються методичні посібники «Азартні ігри з тваринами», а по вулицях розгулюють фотографи з напівживими мавпочками. Не кажучи вже про цирк, де ведмеді стоять на задніх лапах тільки тому, що передні їм припікають розпеченим залізом. Рекламують жорстокість і деякі ЗМІ. На сторінках газет періодично з'являються інтерв'ю з відомими політиками, де вони вихваляються своїми успіхами на полюванні. Це при тому, що на Заході державний службовець скоріше зізнається у нетрадиційній орієнтації, ніж у причетності до вбивства звіра, каже В. Борейко.

Поки що Україна залишається чи не єдиною державою у світі, де чотириногі позбавлені всіх прав. У сусідній Польщі, наприклад, відповідний закон прийняли ще на початку XX століття, а у Великобританії — у далекому 1822 році. Щоправда, український законопроект вже двічі розглядався у Верховній Раді, проте стільки само його повертав Президент на доопрацювання депутатам.

— В. Ющенко підтримує закон, тому використовує своє право, щоб удосконалити його, — пояснює народний депутат Борис Беспалий. Третій варіант планують розглянути вже на найближчій сесії. Нині він відповідає європейським стандартам і нормам. Проте нещодавно в ньому було багато всіляких нісенітниць про житлово-комунальні послуги для тварин, щорічну платну перереєстрацію та утримання не більше трьох тварин в одній квартирі.

Наталія ОВДІЄНКО.

Дім провалився крізь землю

У селі Піски, що неподалік Львова, карстове провалля поглинуло будинок **(на знімку).** На щастя, його господиня на той час перебувала у місті. А 65-річну мешканку сусіднього зруйнованого будинку евакуювали служби МНС. Діаметр провалу — більш як 12 метрів, глибина — 10 метрів. На місці події працюють фахівці з інститутів «Західгеологія», геотехнічного.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

P. S. За повідомленням ГУ МНС України у Львівській області, утворилися тріщини і в третьому житловому будинку. Аварійно-рятувальні роботи тривають.

Фото ГУ МНС України у Львівській області.

Заміна газових плит малозабезпеченим киянам

Про це йдеться у відповідному розпорядженні КМДА від 23 лютого цього року. Зокрема, районні держадміністрації повинні скласти списки малозабезпечених сімей, які проживають у житловому фонді комунальної власності районів, житлово-будівельних кооперативів, об'єднаннях співвласників багатоквартирних будинків і приватному секторі. До цієї категорії потрапляють ті сім'ї, чий середньомісячний сукупний дохід не перевищує 450 гривень на одну особу.

Також після обстеження буде затверджено список ветеранів Великої Вітчизняної війни, у квартирах яких потрібно замінити електричні, газові плити і газові колонки, незалежно від середньомісячного сукупного доходу. Після затвердження списків РДА повинні забезпечити доставку газових плит.

Київпресінформ.

■ СПОРТ

От і все... ми вільні від єврокубків

Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Матчі у відповідь. 23 лютого. **«Палермо» (Італія)** — «Славія» (Чехія). 1:0 (перший матч — 1:2). **«Страсбур» (Франція)** — «Літекс» (Болгарія). 0:0 (2:0). **«Севілья» (Іспанія)** — «Локомотив» (Росія). 2:0 (1:0). **«Левський» (Болгарія)** — «Артмедія» (Словаччина). 2:0 (1:0). **«Рапід» (Румунія)** — «Герта» (Німеччина). 2:0 (1:0). «Монако» (Франція) — **«Базель» (Швейцарія).** 1:1 (0:1). **«Стяуа» (Румунія)** — «Геренвен» (Нідерланди). 0:1 (3:1). **«Зеніт» (Росія)** — «Русенборг» (Норвегія). 2:1 (2:0). «Еспаньйол» (Іспанія) — **«Шальке» (Німеччина).** 0:3 (1:2). **«Марсель» (Франція)** — «Болтон» (Англія). 2:1 (0:0). **«Рома» (Італія)** — «Брюгге» (Бельгія). 2:1 (2:1). «Ланс» (Франція) — **«Удінезе» (Італія).** 1:0 (0:3). АЗ (Нідерланди) — **«Бетіс» (Іспанія).** 2:1 (0:2). **«Гамбург» (Німеччина)** — «Тюн» (Швейцарія). 2:0 (0:1). **«Міддлсбро» (Англія)** — «Штутгарт» (Німеччина). 0:1 (2:1).

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Лілль» (Франція). 0:0 (2:3).

«Шахтар»: Шуст, Дуляй, Фернандіньйо (Воробей, 63), Матузалем, Брандао (Агахова, 81), Рац, Чигринський, Сейхан, Маріка, Срна, Елано (Жадсон, 72). **Тренер** —Мірча Луческу.

«Лілль»: Сільва, Дюбюші, Тавларідіс, Шмітц, Кабайє, Дерні, Бодме, Олемвінджі (Франкар, 76), Таффоро, Шальме (Фоверг, 68), Ліхтштайнер (Кейта, 59). **Тренер** — Клод Пюель.

Попереджено: Ліхтштайнера, 35, Брандао, 65, Дерні, 68, Сейхана, 68, Тавларідіса, 74, Фоверга, 86.

Арбітр — Нікола Волльккварц (Данія).

Донецьк. РСК «Олімпійський». 1 градус. 20 000 глядачів.

Остання наша надія на євроарені — «Шахтар», на жаль, зійшов з дистанції.

— Я знав, що буде складна гра, — сказав після зустрічі Мірча Луческу. — Особливо на полі такої якості. Можливо, варто було залишити газон відкритим, без плівки. Замерзлий грунт був би рівніший. І наші швидкості були б вищими. Дії в багнюці відбирали багато фізичних сил. Звісно, що за таких природних умов оборонятися було значно легше. Французи побудували два захисні редути, закрили нам флангові зони і вибивали м'яча світ за очі. А нам забракло агресивності, щоб пробити оборону суперника. Якщо відверто, то доля нашого протистояння вирішилася ще в Ліллі, де ми припустилися великої кількості помилок. Наш суперник показав, як треба грати за результат не шкодуючи себе. Отож «Лілль» сильніший за нас. Клуб грає в чемпіонаті, набагато сильнішому за український. Матчі високого рівня у нього щотижня...

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Табло ігор

23 лютого

Біатлон. Жінки. Естафета. 4х6 км. 1. Росія. 2. Німеччина. 3. Франція.

Сноуборд. Жінки. Паралельний гігантський слалом. 1. Даніела Мелі (Швейцарія). 2. Амелі Кобер (Німеччина). 3. Розі Флетчер (США).

Фристайл. Чоловіки. Акробатика. 1. Хан Сяопенг (Китай). 2. Дмитро Дашинський (Білорусь). 3. Володимир Лебедєв (Росія).

Керлінг. Жінки. Фінал. Швеція—Швейцарія. 7:6. Матч за третє—четверте місця. Канада—Норвегія. 11:5.

Фігурне катання. Жінки. 1. Шизука Аракава (Японія). 2. Саша Коен (США). 3. Ірина Слуцька (Росія).

Атомне сховище: зло чи благо?

(Початок на 1-й стор.).

Зокрема, він наголошує, що йдеться не про звалище, а про сховище для відпрацьованого ядерного палива з українських АЕС. «Саме ядерне паливо не є відходами, у ньому відходів лише 3%». А решта, за словами Ю. Недашковського, — цінні стратегічні матеріали, які можна використовувати для вироблення електроенергії. Президент «Енергоатому» також повідомив, що таке сховище вже працює на території України для шести блоків Запорізької АЕС і тепер потрібно будувати сховище, де зберігатиметься відпрацьоване паливо з дев'яти блоків Хмельницької, Рівненської та Південно-Української АЕС.

Україна щороку витрачає 100 мільйонів доларів на зберігання відпрацьованого палива в Росії. І вартість цих послуг постійно зростає.

За словами президента «Енергоатому», наразі тільки 2 країни в світі вивозять своє відпрацьоване ядерне паливо до Росії — це Болгарія та Україна. Наша країна вивозить його для тимчасового технологічного зберігання, переробки і подальшого повернення до України радіоактивних відходів, які утворюються в результаті цієї переробки.

Стосовно заяв політиків пан Недашковський нагадав, що рішення про будівництво об'єкта було прийняте ще на початку 2002-го, 2003 року було оголошено міжнародний тендер, у 2004-му його проведено, а в 2005 році було підписано контракт з переможцем. Ю. Недашковський також повідомив, що остаточно місце під майданчик ще не визначено.

Водночас Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що Верховна Рада ніколи не дасть згоди на будівництво атомного сховища.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Акція протесту біля посольства США «Київ каже: «ні!» радіоактивному могильнику».

■ КОМЕНТАРІ

Екс-міністр екології України Сергій Курикін:

— Ті цифри, що сьогодні лунають, — це абстракція. Жодна посадова особа не називає точного обсягу відпрацьованого українського ядерного палива. Тому хто може сказати, скільки країна втрачає грошей через те, що немає сховища? Стосовно місця будівництва, то в Чорнобильській зоні для постійної праці людей немає умов, необхідних для обслуговування складного технічного будівництва. Крім того, грунт там непридатний для такого будівництва. Американська фірма, про яку йде мова, відома у світі, однак багато фахівців критично оцінюють якість їх місткостей. Я вважаю, що будувати таке централізоване сховище взагалі недоцільно, оскільки збільшується ризик виникнення позаштатних ситуацій. Такий процес зберігання пов'язаний з великими ризиками і для населення, і для навколишнього середовища. У чому вихід? Сьогодні найбільш екологічно безпечним є геологічне сховище. Єдине місце в Україні, де його можна побудувати, — район Коростенського щита.

Зі звіту Національної наукової ради США:

— Після чотирьох десятиліть досліджень було з'ясовано, що геологічні сховища залишаються єдиним, що заслуговує довіри, з наукової точки зору, довгостроковим розв'язанням проблеми безпечної ізоляції відходів без їх активної переробки. Будь-якій державі нерозсудливо займатися тільки наземним зберіганням без використання геологічного зберігання, якщо держава не може забезпечити надійний і постійний моніторинг й активне обслуговування наземних об'єктів зберігання.

І знову обгін

Четверо осіб загинуло та стільки само травмовано під час дорожньо-транспортної пригоди, що сталася неподалік Костопіля на Рівненщині. На думку працівників ДАІ, водій мікроавтобуса з Білорусі на мокрій дорозі не дотримав безпечної дистанції під час обгону.

На знімку: ось такий вигляд після аварії має «бусик».

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Рівне.

Наших мам і дітей рятуватиме місія

У Луганську стартував проект «Здоров'я матері та дитини», який впроваджує місія USAID агентства США з міжнародного розвитку. Адресу допомоги обрано не випадково. Рівень материнської смертності в нашій області перевищує середньодержавний показник в 1,5 разу, а малюків — майже на 12 відсотків. Одна з причин смертності — недостатнє матеріально-технічне забезпечення акушерських стаціонарів — лише 44 відсотки. Проектом передбачено найближчим часом оснастити обладнанням Луганський міський пологовий будинок. Тут почнуть впроваджувати ефективні акушерські та неонатальні технології. У фінансуванні проекту, крім місії, бере участь і компанія «ТНК-ВР Україна». Її внесок в проект становитиме 1,2 млн. доларів, а USAID — 6 млн. доларів.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Усі військові секрети — у «Білій книзі»

Міністерство оборони України презентувало «Білу книгу». Це оборонний бюлетень, що містить зведення про чисельність, структуру, озброєння, завдання і фінансування Збройних сил країни за 2005 рік. Є дані навіть про норми забезпечення продовольством військовослужбовців. За словами глави військового відомства Анатолія Гриценка, представлене видання — своєрідний звіт армії перед суспільством. Наочне свідчення прозорості процесів, що відбуваються сьогодні у ЗС України. «Біла книга» відтепер видаватиметься щорічно. Крім військових частин і навчальних закладів, тираж буде направлено до цивільних вищих навчальних закладів, наукових бібліотек, дипломатичних представництв. Це дасть змогу вчасно і відкрито інформувати не тільки населення країни, а й світову громадськість про перетворення в оборонній галузі України.

■ СВІТ КОРОТКО

ФІЛІППІНИ

Щоб уникнути перевороту

Президент Філіппін Глорія Макапагал Арройо оголосила про запровадження в країні надзвичайного стану в зв'язку із спробою державного перевороту. Вона повідомила, що армії і поліції наказано «вжити всіх необхідних заходів».

АВСТРІЯ

Проти пташиного грипу

У Відні міністри охорони здоров'я країн Євросоюзу обговорили заходи для боротьби з пташиним грипом. Смертельний для людини штам вірусу H5N1 уже було виявлено в диких птахів у низці європейських країн.

РОСІЯ

Сумний підсумок

обвалення даху на Басманному ринку в Москві — 57 загиблих, 32 особи поранено. За словами мера Лужкова, це здебільшого азербайджанці. Влада обіцяє надати матеріальну допомогу всім незалежно від громадянства.

НІМЕЧЧИНА

У суд на президента

Проти президента Ірану Махмуда Ахмадінеджада подано позов з обвинуваченням у запереченні Голокосту (у ФРН це кримінальний злочин). Позов подав ізраїльський адвокат від імені неурядової організації «Цивільна коаліція».

БРАЗИЛІЯ

Стартував карнавал

Учора в бразильській столиці Ріо-де-Жанейро відкрився традиційний щорічний карнавал. Нинішній самбадром найбільший за всю історію проведення цих свят. Карнавал триватиме чотири дні.

Пасажир — не п'яте колесо

26 мільйонів гривень витрачено торік державою на перевезення пільгових категорій населення на Хмельниччині. Проте залишаються села, куди не доходять автобуси підприємств, що отримали дотації. На думку голови спілки приватних перевізників Кам'янця-Подільського Миколи Чайковського, необхідно змінити систему розподілу коштів, бо нераціональне спрямування державної дотації між тими, хто надає автотранспортні послуги, спонукає багатьох підприємців до роботи в тіні. Нелегали пропонують нижчу ціну, але часто їх транспортний засіб не витримує жодної критики. Тим часом скористатися пільгою пересічному пасажиру проблематично, оскільки пільговий квиток можна отримати лише на автостанції.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

■ ТЕМА

У кого кидати яйця? Багато яєць...

Парубки в зелених майках з гостьової трибуни Верховної Ради кинули кілька яєць. Хлопців доправили до райвідділу міліції, де звинуватили в дрібному хуліганстві, а суд стягнув якийсь там штраф. Порушники штраф сплатили, але не визнали свій вчинок за хуліганський. Вони заявили, що протестували біля секретаріату Президента, Кабміну, зверталися до можновладців із заявами — проти майбутнього спорудження централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива, — але марно. Тому протест у парламенті — акція відчаю, остання надія, що їх почують...

Тим часом у ЗМІ з'явилися коментарі керівників відомств щодо спорудження сховища, зокрема «Енергоатома», які запевняють, що це — неймовірне благо для України, котра щорічно сплачує начебто 100 млн. дол. Росії, куди нині доправляють відпрацьоване ядерне паливо. Навіть американське посольство в Україні переконує нас у тому само...

Якщо хто пропустив перебіг подій, то поясню. У грудні «Енергоатом» і американська компанія «Holtes» уклали угоду про спорудження сховища для відпрацьованого ядерного палива. За даними «Енергоатома», перша черга має вмістити 2500 відпрацьованих тепловипромінюючих зборок реакторів кількох типів. Голова Держкомітету ядерного регулювання Олена Миколайчук запевнила: радіоактивні відходи з інших країн там не зберігатимуться і реалізація проекту перебуває у стадії «надання підрядникам послуг щодо потрібної інформації для техніко-економічного обгрунтування».

Нам це часом не сниться? Причетні до укладання контракту чільники вдають, ніби не відають, що Україна 1999 року стала учасницею Оргуської конвенції і її громадяни мають право знати все про те, що загрожує довкіллю та їхньому здоров'ю. Як і оскаржувати дії влади та підприємств у разі порушення угод. А підписанти контракту чомусь вирішили порадитися з громадськістю вже після того, як усе буде ... «обгрунтовано й узгоджено». Між собою? Та ще нахабно намагаються навішати нам лапшу на вуха, переконуючи у вигідності проекту. Що американцям проект вигідний, то зрозуміло. Як і те, що їм глибоко «до лампочки», що там з нашим довкіллям...

«Зелених» хлопців звинуватили бодай у дрібному, але порушенні закону. В такому разі, чому до відповідальності не притягнуто Президента України, котрий публічно заявив про можливість зберігання зарубіжного відпрацьованого ядерного палива, хоча його ввезення законодавство України забороняє? Як і керівників «Енергоатома», котрі порушують Оргуську конвенцію? Нині високопосадовці намагаються переконати нас, що про завезення в Україну відпрацьованого палива з-за кордону не йдеться. Начебто нам власного мало...

Тим часом точиться дедалі більше розмов про спорудження централізованого сховища в чорнобильській зоні відчуження. По-перше, застерігають фахівці, тут взагалі не можна нічого будувати, оскільки вона — небезпечна для здоров'я людей. Застерігають також геологи: характер грунтів у цьому регіоні надто небезпечний для капітального будівництва. А хіба те, що тут знаходиться зона дніпровського водозбору, не повинно було б зупинити начальників, які прагнуть зекономити, будуючи небезпечний об'єкт в Україні?

Є ще одне застереження: споруджувати централізоване сховище, хай навіть для власного відпрацьованого ядерного палива, — величезний ризик. Бо концентрація небезпечних речовин в одному місці будь-коли може призвести до нештатної ситуації. Але незалежно навіть, у якому регіоні України буде споруджене сховище, паливо до нього потрібно буде доправляти. Як саме — залізницею, вантажівками з контейнерами? А є в нас гарантія, що на переїзд саме в цей час не вискочить рейсовий автобус чи трактор з причіпом? Чи не тому, «зелені» в європейських країнах приковують себе ланцюгами до залізничних колій лише за згадки, що ними має рухатися потяг з радіоактивними матеріалами...

У зв'язку з цим хочу повернутися до на перший погляд нерозсудливої акції українських «зелених». Насправді, вони обрали дуже правильну адресу, бо саме парламент може зупинити процес перетворення громадян України на ідіотів. Утім... Деякі народні депутати в діях «метальників яєць», на жаль, побачили лише піар-кампанію «однієї з політичних сил». Щось з нами таки діється, коли забуваємо лихо, котре приніс мирний атом...

За законом про вибори не маю права на сторінках газети агітувати за ту чи іншу політичну силу. Я й не буду. Але запитаю: де місце зібрання партії, котра кидатиме яйцями в представників влади та керівників господарських підприємств, що наражають нас на смертельну небезпеку? Я теж заготую їх — якомога більше...

Валентина ПИСАНСЬКА.

У Донецькій області у період з 15 до 23 лютого від переохолодження загинули 17 людей

Микола ОНІЩУК, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань правової політики: «Очевидно, треба очікувати створення Вищого, тобто Конституційного, Суду з розгляду цивільних і кримінальних справ»

■ РЕЗОНАНС

Конфлікту між Національною радою і «ТЕТом» не існує — є конфлікт цієї компанії із законом

У «Голосі України» за 9 лютого 2006 року опубліковано звернення голови правління телекомпанії «ТЕТ» Г. Тичини до колег-журналістів, у якому він вкотре безпідставно звинувачує Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення. Це є нічим іншим, як зловживанням свободою слова.

Національну раду Г. Тичина звинувачує у тому, що вона свавільно позбавила «ТЕТ» права мовити на окремих телеканалах у Запоріжжі, Мелітополі, Токмаку і Славуті.

У статті 17 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» чітко зазначено: «Право розпочинати мовлення зберігається за телерадіоорганізацією протягом одного року з дня набрання ліцензією чинності. Про початок мовлення телерадіоорганізація в десятиденний строк повідомляє Національну раду. Якщо телерадіоорганізація протягом року з часу набрання ліцензією чинності не розпочала мовлення, ліцензія втрачає чинність».

За підсумками минулого року, Національна рада, керуючись цією законодавчою вимогою, констатувала втрату чинності ліцензій на мовлення з використання 22 частот, чотири з яких належали «ТЕТу». Відповідальність за неефективне використання дефіцитного телерадіоінформаційного ресурсу несуть передусім керівники цих телерадіокомпаній, в тому числі й Григорій Тичина — голова правління ТК «ТЕТ».

Отже, маємо справу з елементарною підміною понять, якою користується керівництво «ТЕТу», звинувачуючи Національну раду в перевищенні своїх повноважень. Нам лишається додати, що більшість частот ця телекомпанія отримала в обхід Національної ради без конкурсу, відібравши їх в інших телекомпаній, до яких тепер звертається по допомогу.

Варто нагадати й про те, що 8 лютого 2006 року «ТЕТ» отримала попередження від Національної ради. У рішенні Національної ради вказується на неприпустимість трансляції на каналі «ТЕТ» до 24.00 програми «Окна с Дмитрием Нагиевым». (Ця програма свого часу транслювалася в ефірі «Нового каналу» і щодо неї Національна рада вже ухвалювала подібне рішення на основі висновків Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі). Є проблеми із трансляцією на телеканалі «ТЕТ» теле-шоу «Дом-2», яке за всіма ознаками негативно впливає на суспільну мораль.

Хочеться вірити, що від нагнітання конфронтації керівництво «ТЕТу» та його засновники перейдуть до конструктивної роботи, поважаючи вітчизняне законодавство і не ставлячи в заручники глядачів і професійний колектив цієї компанії.

Віталій ШЕВЧЕНКО,
голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

■ ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учасники Міжнародного зльоту телевізійних шаманів провели театралізовану акцію «Шамани без кордонів!» біля приміщення Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, виганяючи «злий дух корупції з кабінетів Нацради».

Пішла з життя Велика Людина нашого часу —
ШЕВЧУК
Наталія Генрихівна,
директор ліцею №100 «Поділ» м. Києва, кавалер орденів «За заслуги» II та III ступенів, заслужений працівник освіти України, відмінник народної освіти України, депутат Подільської районної ради в м. Києві, шанована і любима серед учнів, батьків і всієї педагогічної громади не тільки Києва, а й України.
Для неї школа була другою домівкою, учні — великою родиною, а батьки — перші друзі й помічники.
Низький уклін Вам і вічна пам'ять за чуйне серце, добру душу, мудре слово і дбайливі руки.
Учні, батьки та педагогічний колектив ліцею №100 «Поділ» м. Києва.

«Луганський Чорнобиль»

— так називає голова облдержадміністрації Геннадій Москаль стан житлово-комунального господарства свого регіону

— Геннадію Геннадійовичу, щоразу розповідаючи про житлово-комунальне господарство області, ви оцінюєте його стан як вкрай критичний.

— Я сказав би навіть різкіше: це наш «луганський Чорнобиль». За роки, що минули, зношування комунікацій досягло мало не 100 відсотків. Проте в розвиток, підтримку ЖКГ ніхто(!) ніколи(!) нічого(!) серйозно не вкладав. Тільки «латалися» діри, як завжди, в надії на «авось». Крім того, коли ми сьогодні підняли проектну документацію того часу, то побачили, що всі об'єкти були розраховані на зимову температуру, що не перевищує 25 градусів. Сьогодні це був Алчевськ, завтра така проблема може виникнути в Стаханові, Брянці, Красному Лучі, Перевальську, Суходольську, Краснодоні, Луганську... Ідеться не лише про стан тепломагістралей, а і про водопровід, газові мережі. В обласному центрі, наприклад, газ прокладали в 60-ті роки. Хто за цей час цікавився його проходженням по трубах, нагромадженням у пазухах землі? Останні вибухи двох будинків, що забрали життя вісьмох луганчан, служать тривожним попередженням: зволікати далі не можна, час серйозно розпочати реформування комунального господарства, яке перебуває у вкрай аварійному стані.

— ...І тоді ви сказали керівникам: «Годі брехати!»

— Так, я їх закликав показувати щиру картину. Що вони і зробили. Виявилося, що 20 — 25 відсотків будинків проблемних міст не опалювалися з моменту розпаду Союзу. До речі, в Алчевську тоді не було показано 134 будинки, у яких роками не працювало опалення. Це з'ясувалося тільки під час аварії. Тепер люди нарешті отримають тепло.

— Якщо шукати причини ситуації, що склалася у житлово-комунальному господарстві Луганської області, не можна залишити без уваги момент закриття шахт і передачі майна вугільної галузі на баланс органів місцевої влади.

— Справді, шахти ліквідували, перед Світовим банком відзвітувалися. Дехто навіть нагороди одержав за це. А що робити із соціальною сферою? Міністерство вугільної промисловості, на балансі якого перебували соціальні об'єкти, якнайшвидше позбулося цього непотрібного баласту, передавши його органам місцевого самоврядування. Передали, а в грошах на утримання соціальної сфери відмовили. Громада, у якої дуже куций бюджет, сьогодні не в змозі утримувати це господарство. Зазвичай місцеві ради тих регіонів, де закрито шахти, на 95 відсотків дотаційні — власних доходів не мають. Місто Зоринськ у Перевальському районі, наприклад, мерзне вже 15 років, з часу закриття шахти. За цей період усе комунальне господарство стало непридатним. Води немає, опалення і каналізація не працюють. Без допомоги держави ситуацію змінити неможливо. Сьогодні за рахунок обласного бюджету в Зоринськ підводять газ, але це тільки початок вирішення проблем цього міста.

— І все-таки, Геннадію Геннадійовичу, як ви збираєтеся розв'язувати проблеми ЖКГ області, не маючи реальної фінансової бази?

— Як відомо, наша область дотаційна. Адже ми заробляємо лише 34 відсотки від того, що проїдаємо. Шукатимемо джерела. Братимемо кредити, вигравахимемо гранди, залучатимемо міжнародну допомогу, користуватимемося лізингами... Днями провели інвестиційний форум, запросивши представників з провідних європейських країн, світових банків і фондів. Сьогодні проблема так загострилася, що далі зволікати не можна. Я почав цю роботу — і закінчу її.

— Чи не здається вам, що ви звалили на себе непомірну ношу? Адже схожа ситуація з ЖКГ спостерігається й в інших регіонах. Скажімо, у Донецьку, Запоріжжі. Отже, вирішувати її треба не локально, а в масштабах усієї країни. Ідеться про державну програму реформування цієї сфери...

— Так, житлово-комунальне господарство треба реформувати по всій Україні. Наш уряд повинен сказати собі: «Так далі жити не можна!» і взятися за роботу. Алчевськ може повторитися в будь-якій області. Ми чекаємо з боку держави активних дій, але і самі не маємо наміру сидіти склавши руки. Узяти, наприклад, органи місцевого самоврядування. Якщо питання про одержання прибутку (організації ринкових зборів, автобусних маршрутів тощо) — це справа місцевої влади, якщо мова про котельні, каналізації, водопровід — перекладається все на плечі держави. Але в законі про місцеве самоврядування зазначено, що вся власність, що перебуває на території міста чи селища, є власністю територіальної громади. Отже, треба шукати додаткові джерела для утримання соціальної сфери, заробляти гроші, шукати інвестиції. У Северодонецьку, наприклад, житлово-комунальну сферу підтримують за рахунок коштів від продажу землі і державного майна. Відремонтували ліфти, дахи будинків, дороги. Тут немає жодної квартири, де мерзли б. А в Алчевську із 360 ліфтів працює тільки 60.

— Геннадію Геннадійовичу, хотілося б закінчити розмову на оптимістичній ноті.

— Будемо працювати. Повернемо Алчевськ до життя і почнемо детально аналізувати ситуацію з ЖКГ по всій області. Розберемося конкретно по кожному місту і району: в одному випадку візьмемо в лізинг котельню, в іншому — почнемо встановлювати автономне опалення із залученням коштів населення, в третьому — візьмемо кредит для будівництва водовідводів чи заміни тепломережі. Як я вже казав, шукатимемо джерела фінансування. Другим етапом буде поступове реформування ЖКГ області. До нового опалювального сезону ми повинні значно поліпшити ситуацію і не допустити повторення другого Алчевська.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Острів Зміїний — не клаптик у морі

■ ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Народний депутат України Ігор Шаров підготував депутатський запит до в. о. Прем'єр-міністра України Юрія Єханурова, в. о. міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка та голови Служби безпеки України Ігоря Дріжчаного щодо недопущення втрати Україною острова Зміїний у Чорному морі.

«Порушити це питання мене спонукало те, що останнім часом загострилися переговорні процеси між Україною та Румунією стосовно статусу острова Зміїний», — каже Ігор Шаров.

Острів Зміїний, незважаючи на невелику площу (лише 20,2 га) є найбільшим островом Чорного моря і має стратегічне значення для України, оскільки він розташований у північно-західній частині моря на відстані 20 миль від гирла Дунаю та всього 80 миль від Одеси. Крім того, до острова належить територіальне море завширшки 12 миль та континентальний шельф шириною 200 морських миль, у надрах якого, за висновками геологів, є чималі запаси нафти та газу. Адміністративно острів належить до Кілійського району Одеської області. За радянських часів на ньому була розташована радіолокаційна станція. У 2002 році її ліквідували, а острів демілітаризували. Нині на ньому працюють люди, є певна інфраструктура: пошта, магазин, причал, відділення банку. На острові несуть службу українські прикордонники.

«Саме наявність нафти та газу в надрах прилеглого до острова континентального шельфу стала причиною активних дій сусідньої держави, — вважає лідер депутатської групи Народного блоку Литвина Ігор Шаров. — Будучи членом НАТО та, напевно, заручившись можливою підтримкою Північноатлантичного альянсу, Бухарест у середині серпня 2005 року направив Меморандум до Міжнародного суду ООН (у Гаазі) з проханням розглянути справу щодо делімітації континентального шельфу та виняткових економічних зон між Україною та Румунією у Чорному морі».

На думку народного депутата, якщо не буде терміново вжито ефективних конструктивних заходів на двосторонньому міждержавному рівні, є серйозна небезпека втрати Україною острова Зміїний і прилеглої до нього території. «Беручи до уваги надзвичайну важливість наявності промислових запасів нафти та газу у надрах континентального шельфу, а також враховуючи особливе значення острова Зміїний для народного господарства і зміцнення державних кордонів нашої країни», Ігор Шаров у своєму депутатському запиті просить «вжити невідкладних дійових заходів щодо недопущення втрати Україною цього острова, порушення його територіальної цілісності та розробки іншими державами корисних копалин континентального шельфу поблизу острова».

Олександра КУЧЕРЯВА.

17 лютого. **В аеропорту Бориспіль зустрічали зимівників десятої Української антарктичної експедиції, які завершили річну вахту в Антарктиді.**

18 лютого. **Алчевськ. Відновлено теплопостачання у всіх 24 дитячих садках, 19 школах та медичних закладах.**

19 лютого. **Київ. XII міжнародний турнір з вільної боротьби, присвячений видатним українським борцям.**

20 лютого. **Турин. Бронзові медалі XX зимових Олімпійських ігор в танцях на льоду завоювала українська пара Олена Грушина і Руслан Гончаров.**

21 лютого. **Київ. Розпочала роботу Міжнародна конференція «Інтеграція через співробітництво», присвячена 15-й річниці створення Вишеградської четвірки.**

22 лютого. **На сесії Верховної Ради України прийнято в цілому зміни до законодавства стосовно реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності.**

23 лютого. **Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров поклали квіти до Могили невідомого солдата у столичному Парку слави з нагоди Дня захисника Вітчизни.**

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Збирач господніх грибів

Серед цьогорічних претендентів на здобуття Шевченківської премії було ім’я автора, який поєднує в собі рідкісну багатогранність обдарування з не менш рідкісною «справжністю» всього, що виходить з-під його пера: в його поезіях звучить сама лише поезія, без домішку заримованої прози чи претензійного експериментаторства, його проза не хибує на ліричні слововиливи (які так полюбляють українські прозаїки), в його наукових працях про найскладніші речі говориться просто і дотепно. Ця дивовижна людина — Ігор КАЧУРОВСЬКИЙ.

Народився він 1 вересня 1918 р. в Ніжині, дитинство його минуло в селі Крути, у «панському» домі з кількагектарним садом, що дістався у спадок матері-дворянці. А батько закінчив два факультети Київського університету — юридичний та економічний, за часів Центральної ради був помічником державного секретаря, за радянської влади служив фінансовим референтом Ніжинської округи. З 1931 року родинна хроніка Качуровських нагадує історію постійних втеч: спершу до Курська, куди родина виїхала, рятуючись від репресій; потім, у роки війни, після повернення ненадовго у рідні місця, — до Австрії, де в таборах Ді-Пі («переміщених осіб») Ігор написав перші «дорослі» українські вірші; а далі була Аргентина, де за 20 років поет був вантажником, робітником портової залізниці, а водночас опанував іспанську мову, яка відкрила йому шлях в екзотичний світ іспанської та латиноамериканської поезії. Повернення до Європи (1969) розірвало цю низку безкінечних втеч. Він був запрошений на працю до мюнхенської редакції радіо «Свобода» (його радіобесіди на літературно-мистецькі теми користувались у слухачів неабиякою популярністю). Водночас захистив докторську дисертацію і став викладачем, а згодом професором Українського Вільного Університету в Мюнхені.

Від рішення Шевченківського комітету залежало немало, адже йшлося не про амбіції окремих людей, а про престиж нації, про її здатність гідно вшанувати подвиг людини, яка, проживши на українській землі лише 14 зі своїх 87 років, дала Україні так багато, що мимоволі думаєш: хто ж перебував усі ці десятиліття у вигнанні — Ігор Качуровський чи ми з вами?

Поет — послідовник київських неокласиків, блискучий перекладач з більш як 20-ти старих і нових мов, прозаїк, чиї новели читаються на одному подиху, літературознавець і критик, який, завдяки унікальній ерудиції й бездоганному володінню інструментарієм точного літературознавства, проводить найнесподіваніші паралелі й аналогії між питомо українськими літературними явищами та неосяжним матеріалом світового письменства, — таким постає перед нами сьогодні Ігор Качуровський, що його Михайло Слабошпицький назвав найбагатограннішою творчою особистістю в сучасній українській літературі.

На суд Шевченківського комітету була винесена лише мала частка творчого доробку І. Качуровського — книжка «Село і Осінні пізньоцвіти», яка об’єднує під однією обкладинкою поему «Село» і лірику останніх років, та збірка літературознавчих статей «Променисті сильвети».

Поема «Село», розділи якої було написано в Австрії та Аргентині за повоєнних років, створена під враженням від перебування автора в рідних Крутах у 1942—1943 рр., у перерві поміж двома вигнаннями — курським та австрійським. В основу сюжету «Села» лягли почуті поетом від земляків моторошні історії невинних жертв розкуркулення і голодомору. Це той твір, який сьогодні допоможе українським читачам осмислити один із найтрагічніших відтинків нашої історії, відчути свою причетність до страждань мільйонних жертв сталінського лихоліття.

У ліричному вінку «Осінніх пізньоцвітів», позначеному неокласичною ясністю і вишуканістю вірша, поет черпає образи з двох своїх улюблених джерел — зі скарбниці європейської культури та з таємничого світу природи, де його найбільше ваблять гриби, адже не секрет, що Ігор Качуровський добре обізнаний у мікології і є завзятим грибником. Ці два образні ряди однаково добре надаються до вислову його провідної естетичної тези про містичні джерела творчості, базованої на споконвічному уявленні про те, що автор мистецького твору є не творцем, а лише інструментом у Божих руках.

Як «нізвідки» ростуть гриби —
І чи не так само загадково
Із глибин, що нам самим незнані,
Несподівано зринає Слово —
Образи і ритми, Богом дані?

Книга «Променисті сильвети» стала підсумком дослідницької праці Ігоря Качуровського в галузі історії української літератури: тут зібрано його лекції, статті, есеї, розвідки, в яких висвітлюються постаті лицарів українського слова в Україні та за її межами. Видаючи цю 800-сторінкову працю, автор мав на меті, по-перше, познайомити читача з доробком несправедливо забутих і замовчаних літераторів, по-друге — звільнити від стереотипів наші уявлення про творчість визнаних майстрів. Він відкриває нові грані у творчості класиків української літератури і розглядає їх спадщину в контексті світового письменства. Так, він говорить про перегуки Тараса Шевченка з Данте і Петраркою, Робертом Бернсом і Адельбертом фон Шаміссо, Лі Бо і арабським поетом Аль Мотамідом, цілою низкою іспаномовних авторів; докладно аналізує містичний струмінь у творчості Івана Франка і Лесі Українки.

...В одному зі своїх листів в Україну Ігор Васильович навів власний триподіл світового мистецтва:

1. Автори високовартісні, що їх знають усі й що слава їх — заслужена. Їх дуже мало.

2. Автори безвартісні й маловартісні, що мають незаслужену славу. Це переважна більшість.

3. Автори найвищого ряду, що їх ніхто не знає. Їх дуже багато — хтозна, чи не їм належить більшість світових шедеврів.

На превеликий жаль, сьогодні Ігор Качуровський, чиє ім’я практично невідоме поза вузьким колом філологічної еліти, належить до третьої категорії авторів.

Олена БРОСАЛІНА.

Восьме пришестя «Холодного яру»

У черкаській обласній науковій бібліотеці імені Тараса Шевченка відбулася презентація восьмого видання унікального документального роману Юрія Горліса-Горського «Холодний Яр».

У святому урочищі

Дивиться з портрета мужнім і вольовим поглядом колишній старшина-кіннотник 2-го Запорозького полку Запорозької дивізії Армії УНР Юрій Городянин-Лісовський. Це справжнє прізвище письменника Горліса-Горського, уродженця Полтави, військового за фахом і незламного за духом українського патріота. Це він своєю книгою оспівав звитягу захисників Української держави, отаманів і козаків-гайдамаків ХХ століття.

22-річний старшина потрапив до осердя лицарської вольниці — Чигиринщини — у лютому 1920 року. Тоді не лише «святий і страшний Холодний Яр» перебував під контролем головного отамана полку гайдамаків Василя Чучупака. Всі навколишні села і хутори, весь холодноярський край визнавав і допомагав 30-тисячній повстанській армії, на прапорі якої пломеніли слова: «Воля України — або смерть!»

У жорстоких сутичках з ворогом, котрий зусібіч наступав на Холодний Яр, минув 1920 рік. Напровесні 1921-го повстанком посилає осавула Залізняка (козацький псевдонім Юрія) за Збруч —на зв’язок з Юрком Тютюнником. Далі — арешт, допити, в’язниці. Щоб вирватися з більшовицьких лабетів, Юрій вдався до відчайдушного кроку: почав симулювати психічну хворобу.

...Лише через вісім років ув’язнення, у 1932 році, він вийшов з тюрми, опинився в Польщі. На волі колишній холодноярець сідає за письмовий стіл — уже як Горліс-Горський. З-під його пера виходять книги «Отаман Хмара», «У ворожому таборі», «Ave, diktator!». І, врешті, — неперевершений «Холодний Яр».

Несправедлива доля

З 1934 по 1937 рік «Холодний Яр» перевидавали у Львові тричі. Книгу передавали з рук у руки, записувалися на читання в черги. Спогади учасника збройної боротьби Юрка Залізняка піднімали національну гордість, стверджували історичну свідомість. Згодом вояки ОУН-УПА напишуть у спогадах: наш світогляд, наша воля гартувалися під впливом знаменитої книги Горліса-Горського «Холодний Яр». Ми всі хотіли бути схожими на Андрія Чорноту, братів Чучупаків, самого Юрка Залізняка...

Дивовижна, щаслива доля судилася історичному роману «Холодний Яр». Тяжка й несправедлива — її авторові. Наприкінці 30-х років українці Канади зроблять усе можливе для того, щоб письменник Горліс-Горський перетнув океан. Однак почалася Друга світова. Горліс-Горський опинився 1940 року у Фінляндії. У 1942-му — в Рівному, згодом у Києві. Й нарешті — святі холодноярські місця! Юрій зустрічається з рідними загиблих повстанців, впорядковує їх могили, проводить поминальні служби, дарує свою книгу «Холодний Яр». Це на неї згодом, після війни, полюватимуть цілі бригади кадебістів.

...Наприкінці війни автор «Холодного Яру» повертається до Львова. Далі їде з родиною до Німеччини, зупиняється у таборі для інтернованих осіб. 25 вересня 1946 року дружина дарує йому первістка, довгожданну доньку, яку назвуть Лесею. Юрій Горліс-Горський переживає такі рідкісні для нього хвилини щастя...

Та через два дні, 27 вересня, його життя трагічно обриває чиясь підла рука. 48-річного Юрія знайдуть мертвим поблизу німецького міста Міттенвальда...

Життя після смерті

Після другої світової війни «Холодний Яр» побачив світ у Нью-Йорку та Лондоні. Вперше у незалежній Україні (1992, 1994) роман надрукували у Львові. Наклад миттєво розійшовся. «Холодний Яр», немов блискавиця, осяяв землякам досі замовчувані сторінки української історії. Вигадана комуністичними ідеологами цинічна брехня про «бандітізм періода гражданской войны» вщент розсипалася від чистого холодноярського подиху книги Горліса-Горського.

Молоді історики, краєзнавці, захоплені героїкою національно-визвольної боротьби, почали працювати в архівах, збирати свідчення очевидців тих подій. У 1996-му під редакцією київського дослідника Романа Коваля вийшов з друку документальний збірник «Героїзм і трагедія Холодного Яру». Це видання й започаткувало вивчення і народне вшанування лицарів антибільшовицького повстання 1919—1922 років. А нещодавно коштом черкаських підприємців-патріотів Володимира Сапи, Анатолія Мандри та їхніх однодумців у видавництві «Відродження» вийшло восьме видання «Холодного Яру» Горліса-Горського (передмова до читача — Романа Коваля, наклад — понад 13 тисяч і ще, пообіцяли меценати, додрукують «скільки треба»). На презентації «книги-воїна» говорили про необхідність увічнення у Черкасах імен героїв-повстанців, а в одному з холодноярських сіл — імені Юрія Городянина-Лісовського.

Та найголовніше — треба добитися політичної реабілітації холодноярських отаманів і козаків. Це неймовірно, але досі, на п’ятнадцятому році незалежності України, їхні імена заплямовані кадебістським брудом...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Юрій Горліс-Горський, фото з архіву Романа Коваля.

P. S. Під час перебування Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на Черкащині автор цих рядків подарувала гостю восьме видання «Холодного Яру» Горліса-Горського. І написала: «Шановний Володимире Михайловичу! Вірю, що Ви прочитаєте цю книгу не лише розумом історика, а й гарячим серцем Українця...»

Загадкова і забута Олика

Величний замок князів Радзивіллів, костел Святої Трійці, який би й Риму був до лиця, давня Луцька брама — чи не найдавніша збережена в Україні митниця. І вся ця краса в оточенні маленьких, майже сільських, хатинок колишнього райцентру здається казкою. А втім, Олика існує реально.

За мурами старої фортеці

Олика — містечко літописне. Вперше згадане в Іпатіївському літопису 1149 року в зв'язку з війною двох претендентів на київський престол — Ізяславом Мстиславовичем і Юрієм Долгоруким. Колись через Олику пролягав давній шлях з Азії до Європи. Може, саме тому князі Радзивілли і зробили її одним із трьох своїх родових гнізд. За століття дороги змінилися. Однак і нині містечко лежить лише за шість кілометрів від шосе Київ—Рівне—Луцьк — державний кордон. Але... Одне із головних міст Волині, яке ще 1564 року здобуло Магдебурзьке право, в 1940-му стало звичайним райцентром, а в 57-му втратило і цей статус.

...Понад 400 літ Оликою володів могутній українсько-литовсько-польський магнатський рід князів Радзивіллів. Першим її володарем в 1513 році став Ян Радзивілл Бородатий. А його син Микола Чорний 1564 року на злитті річок Оличі та Миловиці збудував фортецю з палацом, чотирма бастіонами і дозорними вежами. З трьох боків укріплення було оточене ровом. Скільки облог фортеця витримала протягом 1591—1648 років! І хоч після 1656 року Радзивілли мешкали в Несвіжі, замок в Олиці продовжує перебудовуватися на княжий палац. З 1760 року олицька резиденція Радзивіллів стала єдиним розташованим по периметру старої фортеці палацовим комплексом.

Замість дров... книги

Резиденція Радзивіллів ззовні збереглася добре. Лише в XIX столітті було розібрано два з чотирьох замкових бастіонів. Щодо замкового дворища, то нині воно має навіть кращий вигляд, ніж на світлинах майже сторічної давнини. Парадокс, але цьому сприяло те, що з 50-х років минулого століття в палаці розміщувалася обласна психіатрична лікарня. Щодо внутрішнього наповнення старих будівель, то втрати тут величезні. Адже палац Радзивіллів був своєрідним музеєм. Тут зберігалися шедеври західноєвропейського живопису, вишукана порцеляна, старі дорогі меблі, колекція зброї, велика бібліотека рідкісних книг. Непоправної шкоди цим збіркам завдало перебування тут в 1939—1941 роках підрозділу Червоної Армії. Холодної зими 1940 року в грубках палацу горіли рідкісні стародруки, вишукані меблі, штиками нищилися портрети «ненависних помещиков». На щастя, частину речей весною 1940 року вдалося перевезти до краєзнавчого музею Луцька.

Сьогодні експозиція художнього відділу Волинського краєзнавчого музею представлена переважно картинами з колекції замку Радзивіллів, збережено й деякі інші експонати. Саме приміщення і його декорування сильно постраждали від пожежі, яка виникла тут 1944 року. Кажуть, підпал був навмисний і вчинений для того, щоб приміщення палацу не використали під казарми внутрішніх військ, які проводили каральні операції проти УПА.

...У 30-х роках XVII століття Альбрехт Радзивілл звів довкола Олиці семиметрову цегляну стіну з двома брамами. Одна з них — Луцька — збереглася донині. Ця двоярусна споруда з арочним проїздом — чи не найстаріша в Україні митниця. Прикро, але місцева влада залишила споруду напризволяще. Відремонтував її за власний кошт місцевий підприємець Микола Дядюсь, переобладнавши Луцьку браму під магазин-бар. Здавалось, — добра справа, але при цьому було змінено вигляд самої історичної споруди. Нині мова йде про передання її підприємцеві в оренду.

Серед старовинних храмів Олики вирізняється своєю пишнотою костел Святої Трійці, збудований у 1635—1640 роках за проектом Бенедетто Моллі та Джованні Маліверна, декорований скульптурами відомого львівського майстра М. Еленберга (Алемпі). Навіть напівзруйнований і позбавлений більшості скульптур і декору костел вражає красою і величчю. За останні роки Святотроїцький костел вдалося накрити і засклити вікна, відновити огорожу. Тож є надія, що з часом йому буде повернуто первісну красу. Поруч з ним — ще один римо-католицький храм Св. Петра і Павла. Це найстаріший на Волині вцілілий костел, зведений ще 1460 року. Його будівничим вважають литовського гетьмана, старосту луцького Петра Яновича Білого.

За благоустрій — медалі

Від довоєнної Олики в містечку лишилося ще кілька будівель. В одній з них, що навпроти костелу Св. Трійці, був розташований приватний кінотеатр на 300 місць, поблизу будинку культури — колишній магістрат... До речі, на початку XX століття в Олиці було 5780 мешканців. Тут працювали пошта, телеграф, земська і єврейська лікарні, аптека, аптечний склад, 35 крамниць, два державні горілчані магазини, склад лісових товарів, проводилися щорічні ярмарки, діяло кредитне товариство. В 20—30-х роках минулого століття магістрат вкладає великі кошти в благоустрій Олики. Саме тоді тут збудовано водозабір, водоочисну станцію, прокладено перші водогони. В містечку почала працювати електростанція, одна за одною електрифікують вулиці. В 1928 році на Волинській воєводській виставці в Луцьку Олику відзначено срібною медаллю за швидкий розвиток міського господарства. Через рік на Всепольській виставці у Познані показали макет електростанції й схему водопостачання Олики.

І знову згадаємо князів Радзивіллів. Саме за їхні кошти збудовано лікарню, відкрито сиротинець для 60 дітей. Авторитет князівської родини тут був дуже високим. Коли 1936 року син останнього власника Олика Януша Радзивілла Едмунд балотувався на війта гміни, за нього проголосувало понад 70 відсотків виборців. Результати виборів опротестував волинський воєвода, який знайшов там якісь порушення. Та в другому турі за Едмунда Радзивілла проголосувало 92 відсотки виборців! Його батько Януш Радзивілл був відомим у Польщі політиком. У 1928—1935 роках його обирали головою комісії закордонних справ Сенату. Радзивілли планували звести ще школу, лазню, приміщення громадських організацій. Та цим намірам завадила Друга світова війна.

У застінках НКВС

Її початок застав Януша та Едмунда Радзивіллів в Олиці. На пропозицію польського уряду негайно залишити Олику Радзивілли відповіли: «Ми нічого поганого не зробили ні цій землі, ні її людям». Але вже 20 вересня 1939 року, відразу після вступу в Олику Червоної Армії, батька і сина забрали до НКВС. І хоча на організованому чекістами показовому суді більшість людей проголосувала за звільнення Радзивіллів, це не допомогло. Едмунд потрапив разом з генералом Мечиславом Сморавінським до Козельська у Білорусі, який разом з сумнозвісною Катинню згодом став місцем масової страти польських офіцерів, Януш — до Москви, на Луб'янку. Старшого Радзивілла допитував сам Берія. Він знав, що в мисливських угіддях Радзивіллів під Цуманню колись полював Герінг. Очевидно, радянську розвідку цікавила можливість використати князя як можливий «канал» для контактів з гітлерівською верхівкою. Офіційно ж вважається, що родину Радзивіллів звільнили й дозволили виїхати до Польщі на прохання мешканців Олики. На початку 1944 року Радзивіллів знову заарештовують. В таборі помирає дружина Януша — Ганна. Звільняють Радзивілла аж у 1947 році. У Варшаві Радзивіллам не повертають ні майна, ні документів. У їхньому палаці польські комуністи створюють музей Леніна. Свої дні Януш доживав в однокімнатній квартирі у Варшаві. В 1967 році він помер. Через чотири роки не стало і його сина Едмунда. Попрощатися з ним прилетіла дружина президента США Джона Кеннеді Жаклін — сестра дружини ще одного з Радзивіллів — Станіслава. Сьогодні у варшавському палаці Радзивіллів — резиденція президента Польщі.

Через минуле — в майбутнє

У повоєнні роки Олика своєї колишньої ролі в житті регіону так і не повернула. Сьогодні тут живе 3265 чоловік. Фактично немає промислових підприємств. Найбільша організація — обласна психіатрична лікарня, де працює понад півтисячі осіб.

Та не хочеться вірити, що в цього мальовничого волинського містечка все найкраще позаду. Майбутнє Олики бачиться у відновлені її архітектурних та історичних пам'яток. Замок Радзивіллів має стати центром туризму й відпочинку. Сюди слід повернути частину реліквій. Приміром, експонати колишнього народного краєзнавчого музею, які зберігаються в місцевій середній школі, та речі із запасників Волинського краєзнавчого музею. Мільйони гривень, вкладені у реставрацію архітектурних шедеврів Олики, її благоустрій, згодом принесуть не лише дивіденди, а й допоможуть повернути історичну пам'ять.

* * *

P. S. Розмову, розпочату в цій статті, буде продовжено на міжнародній науковій конференції «Олика та Радзивілли в історії Волині та України», що відбудеться в Луцьку та Олиці 18 квітня ц. р.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: один із корпусів палацу Радзивіллів.

Фото автора.

■ АДРЕСИ ДОБРИХ СПРАВ

Фізкульт-привіт дітворі

Що робить держава, аби поліпшити здоров'я нації? Питання звучить риторично. Ця проблема з'явилася не сьогодні. Оздоровити себе і свою сім'ю, зекономивши, до речі, чималі гроші — власні й державні — можна лише завдяки здоровому способу життя і фізичним вправам.

Президент групи компаній «Інтер Атлетика» Олег РУДЕНКО

Кажуть, у японських містах дуже цим переймаються. А що ми маємо? «Спортмайданчик» — це подерті сітки, усередині яких гасають за м'ячем хлопчаки. Де-не-де у дворах, правда, стирчать із 80-х років укопані в землю перекладини чи бруси зі зварених труб. За все інше — фітнес-клуби, спортзали, басейни — треба добре заплатити. Тобто вони — не для громади.

Владі, зазвичай, не до народної фізкультури, не кажучи вже про приватний бізнес. Але все-таки є люди, ділові інтереси яких збігаються з потребами громади. Не в заморській Японії, а у нас в Україні вони цілком серйозно конструюють — і вже виробляють! — міцні й недорогі спортивні комплекси для двору та вулиці. Мало того, складають програми оздоровлення населення, якими, мабуть, мали б займатися державні та муніципальні органи.

Таких людей небагато. Це ентузіасти — фахівці групи компаній «Інтер Атлетика», відомої передусім професійними та домашніми тренажерами. До слова, кількість спортивних залів, обладнаних тренажерами цього виробника, перевищує 30 тисяч.

Якщо говорити про підтримку масової фізичної культури, то це, напевно, єдине об'єднання, що намагається практично сприяти оздоровленню нації. Ви знаєте інших? Будь ласка, назвіть.

— Сьогодні, наприклад, просто не існує чогось подібного до програми «Міський спортзал». Вона передбачає устаткування та організацію роботи спортивно-тренажерних «залів» під відкритим небом у міських зонах відпочинку та спорту, школах, технікумах, вузах, санаторіях, центрах реабілітації. А програма «Діти України» — побудову дитячих спортивно-ігрових майданчиків всюди, де тільки можливо — у міських парках, зонах відпочинку, дитячих садках, школах, дитбудинках, санаторіях, на прибудинкових територіях тощо.

Обом програмам лише півроку, але в 30 великих і малих містах — Чернігові, Сумах, Полтаві, Кременчуці та інших — дітвора радіє барвистим, цікавим і щоразу неповторним спортивно-ігровим майданчикам. А у Києві не встановлено жодного, незважаючи на високу оцінку цієї ініціативи з боку голови Олександра Омельченка, голови комітету Верховної Ради Валерія Пустовойтенка, відомих спортсменів братів Кличків... Зате в селищі Буча на Київщині, де розташований центральний офіс «Інтер Атлетики», розвагу мають не тільки діти. Різноманітні вуличні тренажери із задоволенням опановує дедалі більше дорослих, багатьох навіть мороз не лякає.

На жаль, у цьому бучанський досвід унікальний — більше такого немає ніде.

І тренажери, і обладнання дитячих майданчиків сконструйовані та виготовлені на заводі «Спорттехніка» у Чернігові. Процес їхнього вдосконалення ніколи не припиняється. Особлива увага дитячим майданчикам — кожен з них проектується індивідуально.

Хоч як парадоксально, продукція марки «Інтер Атлетика» менш відома вдома, ніж у Німеччині, Польщі, Росії, Данії, Франції, загалом у 23 країнах світу. Окрім міжнародного сертифіката якості, вироби відповідають європейським нормам безпеки, але при цьому в декілька разів дешевші від зарубіжних аналогів.

Запатентовані конструкції розроблено на основі найновіших даних кінезіології, біомеханіки та спортивної медицини. І така ще деталь: під час конструювання враховують і суто «слов'янські» особливості деяких наших співвітчизників — вуличні тренажери антивандальні, поламати їх практично неможливо.

Не вірите?! Тоді вам доведеться поїхати до Бучі або Полтави...

Віталій СКОБА.

Безсмертний Булгаков

М. О. Булгаков, 1926 рік.

(Нотатки після літературного балу)

Те, що українські води Чорного моря і великої річки Дніпро вийшли з берегів, коли з небес під час телевізійного показу булгаковського чортовиння хтось кидав каміння-самоцвіти на цю грішну землю, — факт безперечний. Покійний Михайло Опанасович на деякий час зійшов з цих небес і, ще до смерті приборкавши нечисту силу своїм великим талантом, жодним словом не образивши і не принизивши її, показав нам світ великим і ємним, з безоднею суперечностей. Показав настільки, наскільки змогли зрозуміти його творці фільму і наскільки зуміли ми всі, по-різному, засвоїти, живучи довго в безбожній країні, уроки такого буття.

Уже давно було сказано, що Булгаков, так би мовити, одомашнив і взяв у попутники і цього глумливого Коров'єва, і нахабнуватого Азазелло, і безцеремонного Кота. Він створив їм свій побут, звичаї, поставив поруч з ними якихось людей, оновив обставини, в які можна вірити.

Хай там що тепер кажуть, а Маргарита — це Олена Сергіївна Булгакова. Газети так і писали, коли вона приїжджала до тієї чи тієї країни. Скажімо, «Маргарита в Будапешті». «Відьмою» вона стала не відразу: поступово щось зріло в ній, вона виходила за межі власної натури. Зустрівшись у 1943 році в Ташкенті з Анною Ахматовою (на думку сучасників, відьмою і чаклункою), Олена Сергіївна не поступилася їй ні в чому, особливо в незвичайному поводженні.

«В этой горнице колдунья
До меня жила одна:
Тень ее еще видна
Накануне новолунья.
Тень ее еще стоит
У высокого порога,
И уклончиво и строго
На меня она глядит...»

Це вірші великої Ахматової про О. С. Булгакову.

Михайло Опанасович завершив останню главу роману «Майстер і Маргарита» влітку 1938 року. Він надіслав до Лебедяні, де жила Олена Сергіївна, листа (вона турбувалася про роман): «Что будет?» — ты спрашиваешь. Не знаю. Вероятно, ты уложишь его в бюро или в шкаф... и иногда будешь вспоминать о нем. Впрочем, мы не знаем нашего будущего. Свой суд над этой вещью я уже совершил, и, если мне удастся немного приподнять конец, я буду считать, что вещь заслуживает корректуры и того, чтобы быть уложенной во тьму ящика. Теперь меня интересует твой суд, а буду ли я знать суд читателей, никому не известно»...

Лебедянь... Усе те, що пов'язано з Булгаковим, — безцінне. Тримаю у своєму архіві на замітці. Відома не тільки яблуками. Такі ярмарки тут бували — у велику літературу увійшли! Самого Тургенєва круг пальця в Лебедяні обвели — коня продали загнаного і кульгавого. Знімали тут письменники дачі, до тієї ще війни. Олена Сергіївна теж жила тут, після листа приїхав Булгаков. Чому тон листа такий ненатхненний? Відлюдькуватий був, суворий — таким і залишився в пам'яті лебедянців. А от Юрій Сльозкін запам'ятався найбільше. Кремезний, веселий, товариський. А з Булгаковим хотілося поговорити, але боялися! Та й хворий був. Кімнату, де вони жили, довго після війни господарі більше нікому не здавали. Булгаковський стіл залишили, так і стояв. І старий годинник так і цокав. На тишу господарів налаштовувала Олена Сергіївна — хворому Михайлові Опанасовичу треба було створювати умови для роботи...

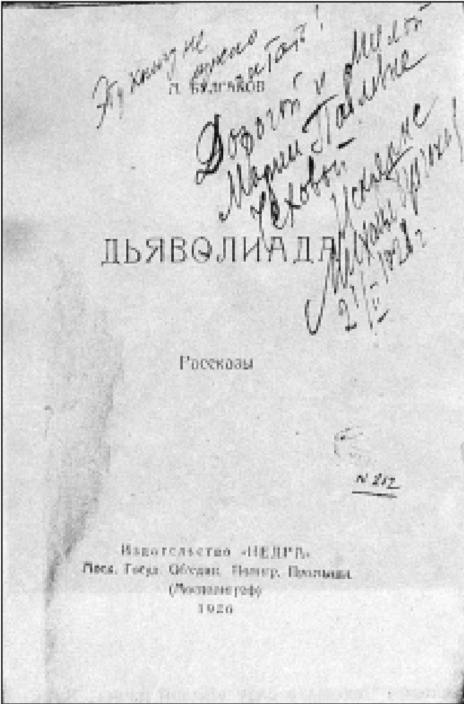
Потім уже тамтешні краєзнавці довідалися про перебування М. Булгакова в будинку № 24 по вулиці Ситникова, але на будинку так довго і не було меморіальної дошки. Попри те, що тут вирішувалися доля закінченого чорнового рукопису «Майстер і Маргарита» (відшліфування, коректура) і вихід його в життя, у велику літературу.

Боже, сьогодні ділять: чий він, Булгаков? Росії син чи України? Сидів я торік на IV Міжнародному фестивалі мистецтв імені Михайла Булгакова в київському особняку на Ярославовому узвозі, де під акомпанемент гітари і фортепіано нас, киян, прилучали до російської культури, і думав: хлопці, кого ділимо?!

Як нікого з письменників, його, не посадивши, пригноблювали в СРСР!

Природно, у 1938 році він був тяжко хворий, самотній, похмурий, напевно, підозрілий. Йому було лише сорок сім років. Він, звичайно, народився в Києві, який здавна вважали матір'ю міст руських. Це був 1891 рік. Тут, у Києві, в 1916-му з відзнакою закінчив медичний факультет університету, здобувши диплом лікаря. Потім, у 28 років, у потязі, при свічці, написав перше маленьке оповідання. Він уже бачив життя: з 1916 по 1919-й «сидів» на голці. Працював у глухомані земським лікарем. Він не тільки призначав ліки — оперував, ампутував, приймав пологи. Колосальний тиск на психіку! З пропащого, наркомана, вийшов завдяки першій дружині — Тетяні Лаппі.

Перше оповідання надрукували в газеті, і він залишив медицину — почав писати.

Автограф на книзі «Дьяволиада» Будинку-музею А. П. Чехова.

Жив у провінції, там поставив у місцевому театрі три свої п'єси. У Москві, куди приїхав, уважно прочитав їх. І... всі знищив. Це було у 1923-му. А в Москву приїхав у 1921 році. Без речей. Там і залишився назавжди; служив репортером, фейлетоністом у газетах. Зненавидів, за власним висловом, усю газетну дурницю, головне зненавидів — редакторів. «Ненавижу их и сейчас и буду ненавидеть до конца жизни...» Не при свічці, а при тьмяній електричній лампі написав книгу «Записки на манжетах». Купило її берлінське видавництво «Напередодні», обіцяло видати у травні 1923-го. І не видало. Спочатку це хвилювало, а потім стало байдуже. Деякі оповідання вийшли в Москві і Ленінграді.

Рік Михайло Булгаков писав роман «Біла гвардія».

«Роман этот я люблю больше всех других моих вещей», — зізнавався в «Автобіографії» (Москва, жовтень 1924 р.) Михайло Опанасович. Чи треба говорити про літературне чуття і смак великого письменника. Він ніколи не помилявся в тому, що писав. Не всім дає Бог справжню самокритичність, не всім дарує в писанні гальмо. Осліплення власним «я» часом таке трагічне, що стирає того, хто пише, на порох. Утім, доля була ласкава до нього, коли писав і свого «Майстра і Маргариту». Він просіяв тисячі тисяч сюжетів, до яких ще не підходив жоден творець. Він до останнього сумнівався у великому своєму творі, у власних намірах і поворотах нових доль і нових героїв, хоча розумів, що каже щиро. Він дмухав на кожне слово, тому що йшов до «Майстра і Маргарити» важким закривавленим ешафотом безбожної влади, її дуже далекого від справжнього розуміння вишуканого літературного смаку нової книги, що йде з народженими новими поколіннями.

Безперечно, можна вважати його корінним киянином, тому що тут він прожив майже тридцять років. Доля з самого початку поставила його в дуже незручне становище. Не належав до російського дворянства, не було предків з купецьких гільдій і промисловців. Селян і робітників серед них теж не було. Дід — злиденний священик цвинтарної церкви в Орлі, бабуся — донька церковного служки. Щоправда, батько був професором Київської духовної академії, захистив чин магістра богослов'я за книгу «Нариси історії методизму». Нелегко прийшов до чину: вчився в Орловській духовній семінарії, потім у Києві, в духовній академії. За сумісництвом був цензором внутрішньої цензури. Одружився з Варварою Михайлівною Покровською (дівоче прізвище, по матері — Турбіна). У романі «Біла гвардія» і в п'єсі «Дні Турбіних» Булгаков відобразив життя міста з грудня 1918 до лютого 1919 року. Київ у «Білій гвардії» автобіографічний. Модний магазин «Паризький шик» мадам Анжу на перехресті Фундуклеївської і Театральної вулиць, 30/10, тютюновий магазин на Хрещатику, 19/1, Соломона Когена... Дещо замінено: Кловський узвіз — Київський, вулиця Львівська в романі — Ловська... Але Київ того часу, знесилений від окупації, міжусобиці, знаходить сили жити! І не вмерла духовна культура давнього міста! Сюди стікалися (чи спілкувався з приїжджими молодий Булгаков — невідомо!) юрби знаних біженців. Тут були співаки — Леонід Собінов, Олександр Вертинський, композитор Рейнгольд Глієр, режисер Коте Марджанов, котрий поставив у колишньому Соловцовському театрі знамениту виставу «Фуенте Овехуна»; на Миколаївській вулиці працювало літературне кафе «Мотлох» (у «Білій гвардії» — «Прах»). Тут часто засиджувалися знаменитий Аркадій Аверченко, Ілля Еренбург, Осип Мандельштам, ще ранні, але вже знані Михайло Кольцов, Лев Нікулін, Костянтин Паустовський. Звичайно, там бував і Михайло Булгаков. У «Білій гвардії» він улаштував тут свого непередбачуваного демонічного Михайла Семеновича Шполянського і міський поетичний орден «Магнітний Тріолет», що він очолював.

Чи хвилював Булгакова тоді зовсім новий, істинно філософський роман про любов і творчість, про смерть і безсмертя, про те, що є влада на землі? Що є безсилля, боягузтво? Що є євангельські легенди, а що — легенди про Фауста? Що, зрештою, плин часу? Який геній людства, глибоко вивчивши вічну тему кохання, взявся за неї? Булгаков уже тоді думав про «Майстра і Маргариту».

В особистій бібліотеці Булгакова тоді зберігалися комплекти журналів «Труды Киевской духовной академии», що залишилися від батька. Майже повні комплекти були за 1891 і 1907 роки. Олена Сергіївна Булгакова (третя дружина письменника) згадувала: «Нам сказали, що «Труды Духовной семинарии» есть у какой-то старухи в Крюкове. Булгаков так хотел их иметь, что решил срочно ехать. Помню, что была зима, мороз, мы ехали в розвальнях... Купили там еще и номера «Исторического вестника». Позднее он купил еще комплект у букиниста; хотел подобрать все номера...»

Він вивчав глибоко усе, що стосувалося майбутнього роману «Майстер і Маргарита». Минали роки. Першу редакцію (а їх було потім сім чи вісім) почав у 1928 році. То був страшний час. Покінчено з непом — на нього він покладав надії, почалася індустріалізація. Потім — колективізація. У велику літературу, в мистецтво приходять холодні диктатори. Посилання на «єдиний» авторитет — це Сталін. Він багато читає, розуміє не гірше за нас усе, у тому числі книги. А в Булгакова — незавершений задум «Білої гвардії». Залишилися виставою про громадянську війну «Дні Турбіних» у МХАТі. Закінчений того року (1928) «Біг» дедалі більше губиться в якихось заплутаних воєнних ситуаціях громадянської. Лише мрії про Батьківщину та злочини і розплата. Та головне ще — крах у радянській Росії релігії. Батько помер у 1907-му. Ніщо не провіщало кінця того нагромадженого шару культурного, морального життя цілих поколінь. Що трималися іноді на чесному Божому слові.

Письменник масштабу Михайла Булгакова, з його загостреним ставленням до тем «Батьківщина», «Релігія», «Віра», не міг не готуватися до теми «Боги, боги мої!». Збереглися записи із щоденника початку 20-х. Він ходив у січні 1925 року спеціально в журнал «Безбожник», що тоді був дуже популярний. Хотів (може, це були хитрощі) придбати комплекти журналу за 1923—1924 роки.

«... Редакция «Безбожника» помещается в Столешн. пер., вернее, в Козмодемьяновском, недалеко от Моссовета. Был с М. С., и он очаровал меня с первых же шагов.

— Что, вам стекла не бьют? — спросил он у первой же барышни, сидящей за столом.

— То есть как это? (растерянно) — Нет, не бьют (зловеще).

— Жаль.

Хотел поцеловать его в его еврейский нос».

(**М. С.** — письменник Дмитро Стонов.)

«Когда я бегло проглядел у себя дома вечером номера «Безбожника», — пише далі Булгаков, — был потрясен. Соль не в кощунстве, хотя оно, конечно, безмерно, если говорить о внешней стороне. Соль в идее — ее можно доказать документально: Иисуса Христа изображают в виде негодяя и мошенника, именно его. Этому преступлению нет цены...»

Читач (а тепер і глядач) упізнає в романі Берліоза — він редактор журналу «Богоборец». Воланд, хоч як крути, співчувай великому артисту, — все-таки диявол. Прилетів до Москви вільно? Так це тому, що нема хрестів на спустошених храмах. Буфетник, пам'ятаєте, котрий потрапив до квартири № 50 (у книзі), упізнав сатану відразу. Біг він не до лікаря. До церкви. Прохрипів візнику: «К Николе...» Той гаркнув: «Рублик!» Буфетник потім перехрестився в храмі жадібно, але зрозумів, що тут пахне не ладаном, а нафталіном. До трьох свічок метнувся.

« — Отец Иван, — задыхаясь, буркнул буфетчик, — в срочном порядке... об избавлении от нечистой силы.

А отец-то Иван... Поправил волосы, всунул в рот папиросу...

— Шуба императора Александра Третьего, — нараспев начал отец Иван, — не надеванная, основная цена сто рублей!

— С пятаком — раз, с пятаком — два, с пятаком — три! — отозвался сладкий хор кастратов с клироса из тьмы...»

Думаю, якби Михайло Панасович сам написав сценарій до фільму «Майстер і Маргарита», ми побачили б щось особливе, вишуканіше, глибше — незабутнє, що вражає. Він був найбільшим майстром сценаріїв для театрів. У кіно міг з'явитися фільм «Мертві душі». Думка про екранізацію цього гоголівського твору на Москінокомбінаті (тоді так називався майбутній «Мосфильм») належала Івану Пир'єву. Йшов 1934 рік. Кінематографічне прочитання літературної класики тут уже здійснилося. Створена була «Пишка» молодим тоді Михайлом Роммом. Трохи раніше поставлено «Петербурзьку ніч» за мотивами Достоєвського. Івану Пир'єву було тоді 33 роки. У 1936-му він створив фільм «Партійний квиток», у 1958-му з'явився «Ідіот», через десять років — «Брати Карамазови»; «Свинарка і пастух» — у 41-му, музична комедія «Трактористи» з'явиться в 36-му... Пир'єв стане депутатом Верховної Ради СРСР, отримає шість державних премій країни Рад... Не створить він з Булгаковим фільм за мотивами «Мертвих душ».

Коли визначилась кандидатура Михайла Панасовича, багато хто думав, що саме він знайде ті дивні переходи від реальності до ірреальності, від фантастики до прози похмурого російського життя, що жахає буттям рабства імперії...

У «Трактористах», фільмі тоді знаковому, вирувало кохання, ударництво, тема оборонності. Гарні пісні, блискуча гра артистів... Пир'єв був таким, не іншим. І у «Свинарці й пастуху» — кохання, кохання, ударна праця, міжнаціональна ідилія, повстяники, народне вбрання, виставка корів у Москві, де і зустрічаються герої...

Нічого розумного не придумав Пир'єв, сказав уже знаменитому письменнику, автору «Білої гвардії»:

— Я думаю, Михайле Панасовичу, що вам найкраще було б поїхати писати сценарій «Мертві душі» куди-небудь на завод.

І пропали місяці праці. Пир'єв гнув під себе, на квартирі в Булгакова говорив го-

лосно, переходив на акторське виконання шматків, що засіли в ньому. І все це було дуже і дуже далеко від Гоголя, від його воістину гіркої російської дійсності, в яку він занурив народ з особливою вдачею і долею, який усе бачив і все витерпів. Булгаков на той час закінчив інсценівку «Мертвих душ» для МХАТу. Балакун Пир'єв про неї навіть не згадав: що там добре, що, на його думку, не прийнятно для кінематографа!

Багато чого, напевно, прийнятно й у тім, що зроблено за романом і у фільмі «Майстер і Маргарити». Дай, Боже, щоб він, звісно, і добре продався, і добре пролунав на людях і тут, і в далекому зарубіжжі. Щоб щось доцільне нове про землю, де все це створювалося як світове надбання майбутніх земних поколінь...

...Але це роман століття! Пошлюся на першого біографа і друга Михайла Булгакова П. С. Попова (1892—1964), на його оцінку, коли він прочитав цілком рукопис «Майстра і Маргарити» (вважалося колись 8 редакцій, потім з'ясувалося, їх сім — помилка). Писав Попов О. С. Булгаковій (вона померла 1970 року): «Я все під враженням роману. Прочитав першу частину... Я навіть не чекав такого блиску і розмаїтості: все живе, все сплелося, все в русі — то розходячись, то знову сходячись. Знаючи по шматочках, я не відчував досі загальної композиції, і тепер при читанні вражає злагодженість частин: усе пригнано і входить одне в одне. За всім стежиш, як за справжньою реальністю, хоча основні елементи — фантастичні. Один із найреальніших персонажів — кіт. Що не скаже, як не поведе лапою — наче жаром обсипле...

...Друга частина — для мене одкровення. Цього я геть не знав — тут нові персонажі та взаємини, адже Маргарита Миколаївна — це ви і самого себе Михайло увів. А я думав за новим заголовком, що Майстер і Маргарита означають Воланда і його подругу. Хотів спочатку читати залпом, а тепер вирішив приступити до 2-ї частини після паузи, підготувавши себе і передумавши першу частину...

Але от, якщо хочете, — сумний бік. Звичайно, про друкування не може бути й мови. Ідеологія роману — моторошна, і її не сховаєш. (Підк. мною. — **В. Ю.**).

Один з останніх знімків за життя: М. О. Булгаков і «відьма»—Маргарита» Олена Сергіївна Булгакова (1940, рік смерті Михайла Опанасовича Булгакова).

Занадто велика майстерність, крізь неї усе ще яскравіше проступає, подекуди не тільки не завуальоване, а поставив крапки над «і». Стосовно цього я порівняв би з «Бісами» Достоєвського... Мене «Біси» теж заполонюють своїми художніми красотами, але з пісні слова не викинеш — ідеологія крайня. І в Михайла так само різко»...

Чи вірила Олена Сергіївна, що колись роман буде надруковано? Гадаю, так. Вона любила Михайла Опанасовича беззавітно. Познайомилися в дуже скрутні, безвихідні роки. Він того дня перехопив аванс, запросив даму випити по кухлю пива. Закушували крутим яйцем — був голод. Проте Олена Сергіївна каже: «Але як усе з ним це було святково, щасливо!»

Його страшенно тоді лаяли за «Білу гвардію», «Турбіних». Вона йому сказала: «Ну що вам варто написати п'єсу про Червону Армію»... Він подивився на неї страшними очима і з образою сказав: «Як ви не розумієте, я дуже хотів би написати таку п'єсу. Але я не можу писати про те, чого не знаю».

Їй він уперше (було це в травні 1929 року — познайомилися в лютому), увечері, на Патріарших ставках, за повного місяця, розповів зав'язку «Майстра і Маргарити». Вони пішли потім на якусь квартиру, якийсь старий був у чумарці, з білою бородою. Їхав старий із заслання через Астрахань. Червона риба, ікра на столі. Відкіля з'явився старий — вона не знала. Він сказав: «Можна вас поцілувати?» Поцілував, заглянувши в очі, і теж — наче присудив: «Відьма». Михайло Опанасович потім вигукував: «Як він угадав?»

Коли Булгаков з'єднався з нею, він їй сказав:

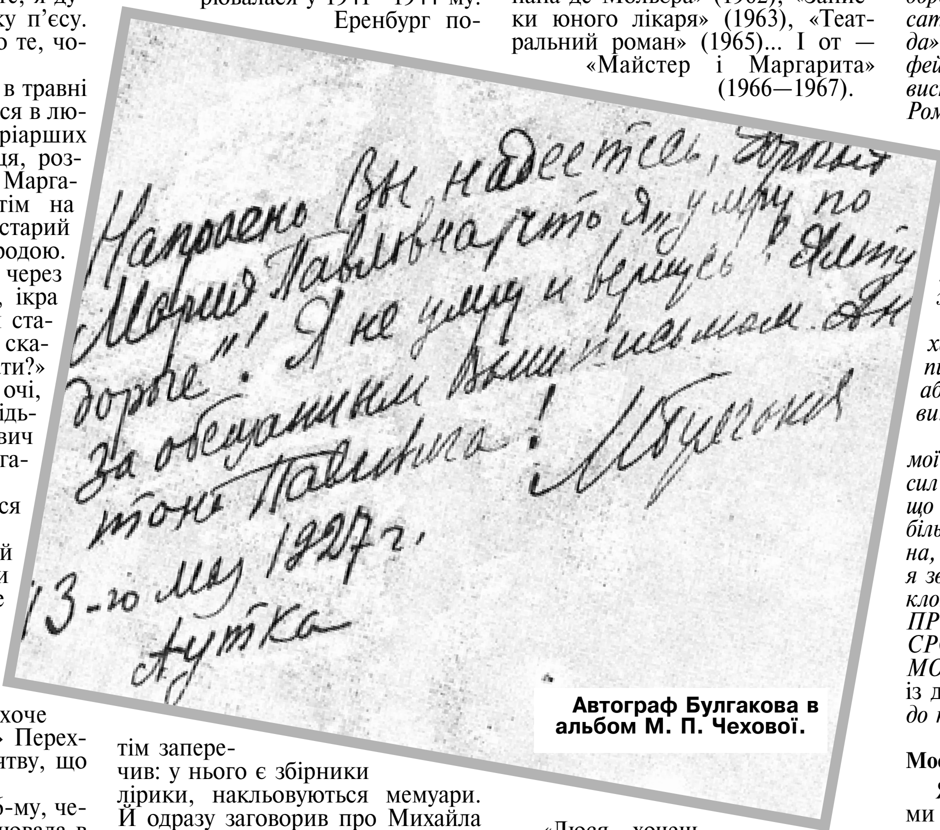
— Проти мене був цілий світ — і я один. Тепер ми вдвох, і мені нічого не страшно.

Перед смертю чоловіка, днів за п'ять до цього, вона нахилилася над ним, зрозуміла: щось хоче сказати. «Майстер, так?..» Перехрестилася і дала йому клятву, що надрукує роман.

Уже після війни, у 1946-му, через кравчиню, котра працювала в урядовому ательє, передала листа О. М. Поскребишеву — для Сталіна. Зателефонували через місяць: «Листа вашого прочитали. Ви доброзичливу відповідь матимете. Тижнів через два-три зателефонуйте Чагіну, він буде в курсі...» Чагін — директор Держлітвидаву. Яка була радість! «Я не ходила, я літала в ті дні»... І раптом — постанова про Ахматову і Зощенка. Вона зателефонувала просто так. І, природно, відповідь: «Не час!».

За словами Олени Сергіївни, лише шоста чи сьома її спроба надрукувати «Майстра і Маргариту» виявилася успішною. Роман першим надрукував журнал «Москва».

Улітку 1954 року (я вже писав про це) до нас на Вищі курси політскладу в Ленінград приїхав Ілля Григорович Еренбург, щоб прочитати оглядову двогодинну лекцію про зразки світової літературної культури останнього століття, в якому, як він підкреслив, ми ще незатишно живемо. Ще гримів відгомін гроз на його «Бурю» (він сказав потім: товариш Сталін, мовляв, «Бурю» відзначив, от нехай і потанцюють мої недруги). Представляли його якось ретельно продумано: російський радянський письменник, депутат Верховної Ради СРСР, віце-президент Всесвітньої ради світу. У романах «Хуліо Хуреніто» (1922), «Падіння Парижа» (1941) — це нещадна критика буржуазного світу; романи про радянське життя, соціалістичну країну і соціалістичне будівництво — це «День другий» (1933). Але кожен з нас, присутній сьогодні тут, повинен, звичайно, прочитати книгу про другу світову війну — «Бурю». Вона створена в 1946—1947-му. І, звісно, як люди військові, ми зобов'язані мати настільну книгу нашого гостя «Війна». Вона створювалася у 1941—1944-му. Еренбург потім заперечив: у нього є збірники лірики, наклъовуються мемуари. Й одразу заговорив про Михайла Булгакова — письменника, який багато чого писав у стіл. От і він, Еренбург, після того, як його топтали, почав писати в стіл.

Автограф Булгакова в альбом М. П. Чехової.

— Михайла, — це я дуже добре запам'ятав, — топтали сильніше, зліше, недостойніше. «Біла гвардія», «Турбіни», чудові повісті з тяжкої лікарської практики... До війни ця дорога для світової літератури людина тупцювала в болотному мулі... Він був пронизливо чесний! Скажіть, хто б з вас, написавши книгу, сказав: «Я у вас запозичив щось, даруйте!» А Михайло Опанасович, коли ми сиділи поруч у МХАТі на його «Турбіних», раптом зізнається: він пише тепер про якесь чортовиння, але один із сюжетів подарував йому я! Своїм романом «Хуліо Хуреніто»... А потім читає напам'ять «Пана із Сан-Франциско» Івана Буніна. І теж говорить: там щось запозичав! Зал двадцять три рази вимагає відкривати і закривати завісу, а він, Автор з великої літери, читає чуже із замилуванням! Я заздрю йому і тепер. У нього прекрасна дружина, нині вдова. Я недавно зустрічався. У неї дві турботи: як упорядкувати могилу чоловіка і як видати те, що він написав...

Я все це записав тоді слово в слово. Ще не знав: чи залишуся, коли поїду після розподілу, в Москві на кілька днів, знайду будинок, де живе вдова Булгакова, Олена Сергіївна, налякаю її тим, що запропоную частину лейтенантських підйомних на ремонт могили автора «Білої гвардії»...

Михайло Булгаков помер у березні 1940 року. Тіло спалили, урну поховали у вишневому саду Новодівичого некрополя. Це неподалік Чехова, серед могил видатних артистів Художнього театру. Надгробком потім став камінь, що лежав на могилі Гоголя. Там, у Даниловському монастирі стояла Голгофа з хрестом, символічний камінь, що нагадував про місце страти Христа. Це був чорноморський граніт, у Криму знайшов його один із братів Аксакових. Везли камінь кіньми до Москви на могилу Гоголя. Прах його у 30-ті роки перенесли на Новодівичий цвинтар. Скульптор Томський до чергового ювілею зробив із золотим написом погруддя: «Від Радянського уряду». І замінено було, природно, дар Аксакова. Надгробну плиту Олена Сергіївна знайшла в якомусь цвинтарному сараї, у ямі. Гоголь поступився своїм хресним каменем Булгакову. Колись Михайло Опанасович просив великого Гоголя: «... Укрий мене своєю чавунною шинеллю!»

І укрив за допомогою Олени Сергіївни Булгакової. Нині на надгробку ім'я Булгакова та ім'я його останньої дружини — Олени Сергіївни. Померла вона, Маргарита, непомітно, тихо. Начебто полетіла в Небо. Так, як літала у фільмі відьмою.

Книги Михайла Булгакова посипалися теж, як з Неба. «Життя пана де Мольєра» (1962), «Записки юного лікаря» (1963), «Театральний роман» (1965)... І от — «Майстер і Маргарита» (1966—1967).

«Люся, хочеш, я розповім тобі, що буде? (Це перед самою смертю). Коли я помру (і він зробив жест, що відхиляв її спробу заперечити йому), отож, коли я помру, мене незабаром почнуть друкувати. Журнали будуть сваритися через мене, театри будуть вихоплювати один в одного мої п'єси. І тебе запрошуватимуть виступити зі спогадами про мене. Ти вийдеш на сцену в чорній оксамитовій сукні з красивим вирізом на грудях, заламаєш руки і скажеш низьким трагічним голосом: «Відлетів мій ангел...» Вона завжди розповідала, як вони обоє почали сміятися, він — важко, вона — нестримно...

Більша частина 30-тисячного тиражу «Майстра» призначалася для продажу за кордоном. Як горілка чи хутра. Це було завжди і потім. 25 відсотків із 100 видавництва готували за бугор, без перекладу. І йшли справді кращі книги, література світової якості.

Чи варто говорити про те, як розподілялася «бісівська» книга тут, у нас? Кожен редактор у видавництві мав право лише на один примірник. «Цим питанням займається особисто товариш директор!» Величезні списки. «Вид. 2 (два) прим. для Мін. Комун. госп. згідно з особ. домовл»...

P. S. **Й. В. Сталіну. Липень 1929 р. Москва. Генеральному секретарю партії Й. В. Сталіну, голові Ц. В. Комітету М. І. Калініну, начальнику Держмистецтва А. І. Свідерському, Олексію Максимовичу Горькому... Літератора Михайла Опанасовича Булгакова (Москва, В. Пироговська,35/а, кв. 6, тел.2-03-07.**

Заява.

Цього року виповнюється десять років відтоді, як я почав займатися літературною роботою в СРСР. Із цих десяти років останні чотири роки я присвятив драматургії, причому мною були написані 4 п'єси. З них три («Дні Турбіних», «Зойчина квартира» і «Багряний острів») були поставлені на сцені державних театрів у Москві, а четверта — «Біг», була прийнята МХАТом до постановки й у процесі роботи театру над нею до показу заборонена.

Нині я довідався про заборону до показу «Днів Турбіних» і «Багряного острова». «Зойчину квартиру» знято після 200-го показу в минулому сезоні за розпорядженням влади. Таким чином, до нинішнього театрального сезону всі мої п'єси виявляються забороненими, зокрема й «Дні Турбіних», що витримали близько 300 показів.

У 1926 році в день генеральної репетиції «Днів Турбіних» я був у супроводі агента ОДПУ відправлений до ОДПУ, де мене допитували.

За кілька місяців до того представники ОДПУ вчинили в мене обшук, причому відібрані були в мене «Мій щоденник» у 3-х зошитах і єдиний примірник сатиричної повісті моєї «Собаче серце».

Раніше піддано забороні: повість мою «Записки на манжетах». Заборонений до перевидання збірник сатиричних розповідей «Дияволіада», заборонений до видання збірник фейлетонів, заборонені в публічному виступі «Походження Чичикова». Роман «Біла гвардія» був перерваний друкуванням у журналі «Россия», бо заборонили сам журнал...

...Неспроможний захищатися, я подавав прохання про дозвіл бодай на короткий термін вирушити за кордон. Я одержав відмову...

...Я подавав багато разів прохання про повернення мені рукописів із ДПУ й одержував відмову або не одержував відповіді на заяви...

...Наприкінці десятого року сили мої надломилися, не маючи більше сил існувати, зацькований, знаючи, що ні друкуватися, ні ставитися більше в межах СРСР мені не можна, доведений до нервового розладу, я звертаюся до Вас і прошу Вашого клопотання перед Урядом СРСР ПРО ВИГНАННЯ МЕНЕ ЗА МЕЖІ СРСР РАЗОМ ІЗ ДРУЖИНОЮ МОЄЮ Л. Є. БУЛГАКОВОЮ (одна із дружин М. А. — **В. Ю.**), *котра до прохання цього приєднується.*

М. БУЛГАКОВ

Москва (...) липня 1929 р.»

Я даю лист Булгакова з деякими скороченнями, на мій погляд, вони наче повторюють трагічну суть тодішнього становища безсмертного Булгакова. 18 квітня, по суті через 20 днів, Булгакову зателефонував Й. В. Сталін. Розмова ця була записана, вона через 36 років опублікована в журналі «Вопросы литературы» (1966,.№ 9, с. 138)...

«**СТАЛІН.** Ми вашого листа отримали. Читали з товаришами. Ви будете по ньому схвальну відповідь мати. А може, справді, пустити вас за кордон? Що, ми вам дуже набридли?

БУЛГАКОВ. Я дуже багато думав останнім часом, чи може російський письменник жити поза батьківщиною, і мені здається, що не може.

СТАЛІН. Ви маєте рацію. Я теж так думаю. Ви де хочете працювати? У Художньому театрі?

БУЛГАКОВ. Так, я хотів би. Але я говорив про це — мені відмовили.

СТАЛІН. А ви подайте заяву туди. Мені здається, що вони погодяться...».

...В останню свою відпустку в Криму ми сімейно шукали місце, звідки Аксакови привезли камінь, під яким, здається, не зовсім і затишно почувається Михайло Булгаков. Багато чого він не дописав через людську заздрість і вічно дурну російську владу з її чужими гідної культури вождями. Усупереч їм і багатьом «літописцям»-письменникам, котрі оспівували на повен голос криваву трагедію громадянської боротьби в Криму, він зобразив майстерно і на всі часи трагедію Батьківщини в Перекопі. «Біг» і тепер продовжується як історія антивоєнної теми. Як кара незмивна, коли йде брат на брата. «Я повернуся...» — Він написав так в особистому альбомі Марії Павлівни Чехової. До кого-кого, а до Чехової улітку він, напевно, прилітає разом з Маргаритою в гості. Слова «Лежи, фантаст с загражденными устами» творець «Майстра і Маргарити» вимовив тут, у Криму. Вимовив про себе. Морська романтика вирувала в ньому і десь би він зустрівся з тим каменем, що упокоїв його. Відомо, після закінчення Київського університету з дипломом лікаря з відзнакою Михайло Панасович ледве не став військовим моряком.

Море, море!.. Ти б зняло, може, стільки бід з нього. Не заслужених, гірких, як усе наше дуже убоге на розмахи і звершення життя.

Володимир ЮГОВ,
письменник,
лауреат літературних премій ім. В. Короленка, І. Буніна, ін.

Кінець грудня 2005-го — початок січня 2006-го.

Оголошення про результати проведення торгів (тендеру)

1. **Замовник торгів**
ВАТ «Запоріжжяобленерго», р/р 26003317403 в ЗФ АБ «Енергобанк» м. Запоріжжя, МФО 313850, код ЄДРПОУ 00130926.
1.1. Поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 14.
2. **Інформація про предмет закупівлі:** роботи по заміні акумуляторних батарей на ПС 150-35 кВ у м. Запоріжжі та різних районах Запорізької області.
3. **Оголошення про проведення торгів** було опубліковане в газеті «Голос України» № 6 (3756) від 13.01.2006 р.
4. **Дата акцепту тендерної пропозиції, що була визнана найкращою: 13.02.2006 р.**
5. **Вартість договору про закупівлю (з врахуванням ПДВ)** 808693,92 грн. Вісімсот вісім тисяч шістсот дев'яносто три гривні 92 коп.
6. **Інформація про переможця торгів:**
ТОВ «Селком»,
04071, м. Київ, вул. Олегівська, 36,
тел. (044) 495-24-54.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) 07.02.2006 р. по справі № 5/237/05 Відкрите акціонерне товариства «Гард - Автотранс» (55000, промзона, м. Южноукраїнськ, Миколаївська область, р/р 2600730130, Южноукраїнське відділення № 8664 ВАТ «Державний Ощадбанк України», МФО 386360, код ЄДРПОУ 20879023) визнане банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Костіну Мілену Сергіївну (54015, м. Миколаїв, Бузький бульвар, 1, кв. 32, тел. (0512) 352237, ліцензія серії АА № 783216 від 16.06.2004 року).

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Інкомстрах»

повідомляє, що 14 квітня 2006 року о 17 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 64 в приміщенні компанії відбудуться чергові Загальні Збори акціонерів ЗАТ СК «Інкомстрах». Реєстрація учасників о 16 годині 00 хвилин за місцем проведення зборів.

Порядок денний включає:

1. Підведення підсумків та затвердження річних результатів діяльності (річної фінансової звітності) ЗАТ СК «Інкомстрах» в 2005 р.
2. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії ЗАТ СК «Інкомстрах».
3. Порядок розподілу прибутку за 2005 рік. Строки та порядок виплати частки прибутку - дивідендів. Визначення порядку покриття збитків.
4. Обрання складу Правління ЗАТ СК «Інкомстрах».
5. Обрання членів Наглядової ради ЗАТ СК «Інкомстрах».
6. Обрання членів Ревізійної комісії ЗАТ СК «Інкомстрах».
7. Затвердження плату роботи ЗАТ СК «Інкомстрах» на 2006 рік.
8. Затвердження плану роботи на 2006 р. по розширенню регіональної мережі, створенню відокремлених підрозділів ЗАТ СК «Інкомстрах», без створення юридичних осіб.
9. Вирішення інших питань діяльності товариства.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, просп. Шевченко, 18/1) від 14.12.2005 р. порушено справу № 6/24-05 про банкрутство Державного підприємства «Сумський обласний радіотелевізійний передавальний центр» (40030, м. Суми, вул. Скрябіна, 3, код 14023772, п/р 26008750013910 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козіна Дмитра Васильовича (40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, офіс 22, ліцензія серія АА № 487785 від 22.04.03 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (01032, Київ, вул. Комінтерну, 16) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру:

— Справа № 35/116-06 р. від 01.02.2006 р., щодо ТОВ «Бориспільвтормет» (08300, Київська обл., м. Бориспіль, вул. Дзержинського, 1, ЄДРПОУ 31323201).

Ліквідатором майна призначено Сінельникова Валерія Васильовича (ліцензія Серія АА № 669658 від 07.08.2003 р., м. Київ, вул. Червоноткацька, 19, кв. 37).

Луганська Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» та ліквідатор ВАТ «Луганський облагротехсервіс» проводять конкурс з продажу майна банкрута

Інформація про Майно: Адміністративна будівля з спорудами та матеріальними цінностями згідно переліку єдиним лотом.

Майно складається з:

- 6-поверхової цегельної адміністративної будівлі з підвалом, прибудовою-перехода, прибудови (літ. А-7, пд, $А^3$-1, $А^1$-1, $А^2$-1) загальною площею 4742,3 м²;
- Сараю (літ. Б-1) загальною площею 27,7 м²;
- Заправочної станції (літ. В);
- Уборної (літ. У);
- Огорожі (літ. №1, З-5)
- Матеріальних цінностей за переліком, наведеним на сайті: www.agency.lg.ua.

Розмір земельної ділянки - 5260 м².
Інженерні мережі потребують капітального ремонту.
Майно розташоване у м. Луганську, кв. Шевченка Т. Г, будинок 38б.

Фіксованими (обов'язковими) умовами конкурсу є:

- Переможець конкурсу забезпечує безоплатне збереження матеріальних цінностей банкрута (продавця) до завершення його ліквідаційної процедури;
- Переможець конкурсу забезпечує безоплатне надання приміщення у будівлі, що реалізується, ліквідатору та залученим фахівцям ВАТ «Луганський облагротехсервіс» на термін до завершення ліквідаційної процедури продавця.

Початкова ціна об'єкту продажу складає 1656885,00 грн. з урахуванням ПДВ.

Переможцем конкурсу визнається учасник, що запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу.

Всі витрати по переоформленню права власності на Майно та права користування земельною ділянкою несе покупець.

Гарантійні внески учасників конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. з урахуванням ПДВ перераховуються на рахунок Організатора конкурсу філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Луганській області: р/р 260096100 в ЛОД АППБ «Аваль» м. Луганська, МФО 304007, код ЄДРПОУ 26252762 до 23.03.2006 включно.

Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 16.00 23.03.2006 включно за адресою: 91019, м. Луганськ, вул. Кірова, 49

Ознайомитися з об'єктом продажу можна за місцем його знаходження.

Телефони для довідок: (0642)501437, 501438 з 9.00 до 17.00 в робочі дні тижня.

Конкурс відбудеться 27.03.2006 о 14.00 годині за адресою: м. Луганськ вул. Кірова, 49. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) ухвалою від 25.01.2006 р. порушив провадження у справі № Б-39/04-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Зерноторговий дім» (код за ЄДРПОУ 30885486, адреса: 61072, м. Харків, Дзержинський район, вул. Тобольська, 42а, кв. 517, р/р 2600612001934 в Харківській філії АКБ «Правекс-банк» в м. Харкові, МФО 350493).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Задружного Дмитра Робертовича, ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серії АБ № 216763 від 01.03.2005 р. (62460, Харківська обл., Харківський р-н, село Високий, вул. Дружби, 68).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

6 квітня 2006 року о 7.30 годині в залі гастроному «Москва» відбудуться загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Київська Русь».

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2006 рік.
2. Звіт ревізійної комісії Товариства.
3. Обрання членів Правління Товариства.

Тел. для довідок: 338-11-13.

Правління.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) ухвалою від 14 лютого 2006 року по справі №14/24/06 введено процедуру розпорядження майном у справі про банкрутство сільськогосподарського закритого акціонерного товариства ім. Шевченко, код ЄДРПОУ 00857634, юридична адреса: 57263, Миколаївська обл., Жовтневий р-н, с. Шевченкове, вул. Шевченко, 40 (п/р №26009301433517 в МЦВ ПІБ, МФО 326438). Розпорядником майна призначено Черепенко В. Г., ліцензія серії АБ №176091 від 21.06.2005 року, 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а; тел.: 8 (0512) 47-34-64. Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

ТОВ «БЕТА-СЕЛЕКЦЕНТР»

(код ЄДРПОУ 25287882) повідомляє: втрачені оригінал Свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності №20774 від 15.12.97 р., оригінал Установчого договору зареєстрований Печерською РДА 15.12.97 р. №20774, оригінал Статуту зареєстрований Печерською РДА 15.12.97 р. №20774 вважати не дійсними.

В оголошенні Донецької філії УСТБ «Укрінкомбіржа», що опубліковано у газеті «Голос України» № 16 від 27.01.2006 р., слід читати: ... будівлі та споруди загальною площею 6013,3 м²... довідки за телефоном (062) 3489787.

ОГОЛОШЕННЯ

Про результати проведення відкритих торгів про вибір підрядника для проведення ремонтних робіт проточної частини ЦНТ турбіни К-200-130-1 ЛМЗ Старобешівської ТЕС

1. Замовник торгів (повна назва та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): Старобешівська теплова електрична станція відкритого акціонерного товариства «Донбасенерго» 00131083.
1.1. Поштова адреса: 87230 смт. Новий Світ, Старобешевсько го р-ну, Донецької області.
1.2. Відповідальний за проведення торгів:
зам. головного інженеру по ремонту Калашник М. П.
тел. (06253) 77-3-62, (062) 335-89-93
факс (062) 335-47-54
2. Інформація про результати проведення відкритих торгів про вибір підрядника на виконання робіт згідно з оголошенням, надрукованим у газеті «Урядовий кур'єр» № 239 (3739) від 16.12.05 р.
2.1. Розкриття тендерних пропозицій відбулося 09 лютого 2006 р.
2.2. Акцепт тендерної пропозиції, що визнана найкращою, відбувся 20 лютого 2006 року.

Постановою господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) від 11.10.2004 року по справі №7/62 КСП «Шпилівське» (42320, Сумська область, Сумський район, с Шпилівка, вул. Молодіжна, 6, ЄДРПОУ 05267080) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) від 26.06.2004 року по справі №7/34-04 ТОВ «Воскресенка» (Сумська область, Буринський район, с. Воскресенка, код 30880472) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пономаренко Григорія Миколайовича (40011, м. Суми, площа Привокзальна, буд. 9, оф. 5, ліцензія АА №485247 від 31.03.03 р.).

ТОВ «Вінсо — Тіссен»,

акціонер ВАТ «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття», повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття», які відбудуться 13 квітня 2006 року об 11.00 за адресою: м. Одеса, вул. Терешкової, 27.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Відкликання та обрання нового голови правління.
3. Внесення змін до статуту Товариства.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 10:00 до 11 :00 год. за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасників зборів необхідно мати:
паспорт;
сертифікат;
довіреність.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 31.01.2006 р. по справі №Б 26/94/05 відкрите акціонерне товариство «Дніпродзержинське автотранспортне підприємство №11232» (вул. Широка, 49, м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, код ЄДРПОУ 05465695, п/р 26004211970000 ДФ АКІБ «Укрсиббанк», МФО 306856) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (49069, м. Дніпропетровськ, а/с №3925, ліцензія серії АБ №216778).

ТОВ «Вінсо — Тіссен»,

акціонер ВАТ «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття», повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ «Науково-дослідний інститут спеціальних способів лиття», які відбудуться 14 квітня 2006 року об 11:00 за адресою: м. Одеса, вул. Терешкової, 27.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Відкликання та обрання нового голови правління.
3. Внесення змін до статуту Товариства.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 10:00 до 11:00 год. за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасників зборів необхідно мати:
паспорт;
сертифікат;
довіреність.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО РЕОРГАНІЗАЦІЮ

Закритого акціонерного товариства "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" в Закрите акціонерне товариство "Компанія з управління активами "ТЕКТ-ЕФЕКТ", з подальшим створенням пайового інтервального диверсифікованого інвестиціфйного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ" ЗАТ КУА "ЕФЕКТ"

Загальними зборами акціонерів ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ", що відбулися 23 січня 2006 року (протокол № 27) прийняте рішення про реорганізацію ***Закритого акціонерного товариства "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ"*** (ідентифікаційний код 23697699), місцезнаходження якого: м.Київ, вул.Червоноармійська, б.64 в ***Закрите акціонерне товариство "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ", з подальшим створенням цією компанією пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ"***

Рішення про реорганізацію прийняте в зв'язку з існуванням опрацьованої процедури реорганізації інвестиційних фондів та інвестиційних компаній, створених відповідно до Указу Президента України від 19.02.94 р. № 55 "Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії" в інститути спільного інвестування та позитивного практичного досвіду з цього питання на фондовому ринку України.

Всі учасники ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" (в зв'язку з реорганізацією цього фонду) мають право стати власниками інвестиційних сертифікатів пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ", що створюється ЗАТ "Компанія з управлвіння активами "ЕФЕКТ".

В разі небажання стати учасником пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ", що створюється Закритим акціонерним товариством "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ", учасники ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" мають право пред'явити до викупу належні їм сертифікати.

Примітка: в зв'язку з неприйняттям урядом України рішення про загальну індексацію приватизаційних паперів (в тому числі приватизаційних майнових сертифікатів), бланки сертифікатів з поміткою "в рахунок індексації" до викупу не приймаються.

Викуп інвестиційних сертифікатів здійснюється за адресою:

м. Київ, вул. Попудренка буд.52, корпус "Б" , Центр викупу інвестиційних сертифікатів ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ", (біля станції метро "Чернігівська").

Прийом заяв на викуп інвестиційних сертифікатів, оформлення документів та виплата коштів за викуплені інвестиційні сертифікати здійснюється ***протягом трьох місяців - з 28.01.06 по 28.04.06р., у робочі дні з 9-оо до 18-оо годин, обідня перерва з 13-оо - 13-45 (вихідні дні - субота, неділя).***

Подання заяв на викуп інвестиційних сертифікатів (встановленого зразка) Учасник фонду здійснює у Центрі викупу інвестиційних сертифікатів особисто або через довірену особу.

Учасник фонду, який подає заяву особисто, повинен при собі мати та пред'явити:

- паспорт та ксерокопії сторінок паспорту 1, 2 та 11 (громадяни, які досягли 25- або 45-річного віку додатково подають копії сторінки з фотографією, що відповідає його вікові);

- оригінал довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру та **ксерокопію** такої довідки;

- документи, що підтверджують право власності на інвестиційні сертифікати, а саме:

виписку з рахунку в цінних паперах про кількість належних йому інвестиційних сертифікатів (в разі її наявності),

або бланк сертифікату Взаємного фонду ЗАТ "Інвестиційна компанія "ТЕКТ", який залишився у Учасника фонду,

або інші документи, які відповідно до чинного законодавства, підтверджують правомірність володіння юридичною чи фізичною особою інвестиційними сертифікатими фонду **(оригінали та ксерокопії)**

Довірена особа, що діє від імені та в інтересах Учасника фонду, повинна при собі мати та пред'явити :

- паспорт та ксерокопії 1,2 та 11 сторінок паспорту Довіреної особи (громадяни, які досягли 25- або 45-річного віку додатково подають копії сторінки з фотографією, що відповідає його вікові);

- оригінал довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру Довіреній особі **та ксерокопію** такої довідки;

- ксерокопії 1, 2 та 11 сторінок паспорту Учасника фонду (громадяни, які досягли 25- або 45-річного віку додатково подають копії сторінки з фотографією, що відповідає його вікові);

- ксерокопію довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру Учаснику фонду;

- документи, що підтверджують право власності Учасника фонду на інвестиційні сертифікати, а саме:

виписку з рахунку в цінних паперах про кількість належних йому інвестиційних сертифікатів (в разі її наявності),

або бланк сертифікату Взаємного фонду ЗАТ "Інвестиційна компанія "ТЕКТ", який залишився у Учасника фонду,

або інші документи, які відповідно до чинного законодавства, підтверджують правомірність володіння юридичною чи фізичною особою інвестиційними сертифікатими фонду **(оригінали та ксерокопії);**

- довіреність на представництво довіреною особою інтересів Учасника фонду. Довіреність повинна бути посвідчена нотаріусом або посадовою особою виконавчого комітета сільської, селищної, міської (в разі відсутності нотаріуса) Ради народних депутатів, які вчиняють нотаріальні дії.

В тексті довіреності обов'язково вказується про надання довіреній особі наступних повноважень: укладати договір про викуп інвестиційних сертифікатів; одержувати грошові кошти за продані інвестиційні сертифікати; відкривати рахунок у цінних паперах у зберігача та підписувати всі необхідні документи, пов'язані з відкриттям рахунку в цінних паперах; підписувати та надавати необхідні документи та розпорядження зберігачу, які пов'язані з операцією викупу інвестиційних сертифікатів; отримувати документи, що належать Учаснику фонду; здійснювати інші дії, які спрямовані на виконання доручення Учасника фонду по викупу інвестиційни сертифікатів.

У випадку, коли Опікун (Піклувальник) представляє інтереси Учасника фонду, який є недієздатним (або обмежено дієздатним) замість довіреності представник учасника фонду повинен мати та пред'явити : **оригінал та ксерокопію рішення суду** про визнання Учасника фонду недієздатним (або обмежено дієздатним) та призначення опікуна (піклувальник).

Викуп інвестиційних сертифікатів ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" здійснюється інвестиційним керуючим інвестиційного фонду - Товариством з обмеженою відповідальністю "ТЕКТ-ТРЕЙД" (Ліцензія серії АА № 770176 видана 03.06.2004р. ДКЦПФР , договір з інвестиційним керуючим від 15.09.2004р. № У2-2004). Списання інвестиційних сертифікатів з рахунку в цінних паперах Учасника фонду та зарахування цих інвестиційних сертифікатів на рахунок емітента - ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" здійснюється не пізніше двох місяців з дати опрацювання, поданих заявок на викуп.

Викуп інвестиційних сертифікатів здійснюється за ціною, розрахованою відповідно до вартості чистих активів на дату прийняття рішення про реорганізацію інвестиційного фонду - 23 січня 2006 року і становить 1,00 грн. за один інвестиційний сертифікат.

Інвестиційні сертифікати учасників ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ", які подали заявки про викуп належних їм інвестиційних сертифікатів, але протягом установленого терміну не звернулися за належними їм коштами, підлягають заміні на інвестиційні сертифікати пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ" ЗАТ "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ".

Інвестиційні сертифікати учасників ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ", які не подали заявки на викуп належних їм інвестиційних сертифікатів у встановлений термін, замінюються на інвестиційні сертифікати пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ" ЗАТ "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ", для чого використовуються дані облікового реєстру власників цінних паперів, які надає депозитарій ВАТ "Міжрегіональний фондовий союз".

Заміна інвестиційних сертифікатів ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" на інвестиційні сертифікати пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ" ЗАТ "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ" здійснюється у співвідношенні один до одного, після реєстрації випуску зазначених інвестиційних сертифікатів в ДКЦПФР України. Про точну дату початку заміни інвестиційних серифікатів буде здійснена окрема публікація в газетах "Голос України" та "Вісник. Цінні папери України".

Заміна інвестиційних сертифікатів здійснюється на підставі рішення ЗАТ "Інвестиційний фонд "ТЕКТ-ІНВЕСТ" про реорганізацію в ЗАТ КУА "ЕФЕКТ" (з подальшим створенням пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ") і відповідних його розпоряджень депозитарію - ВАТ "Міжрегіональний фондовий союз". Заміна інвестиційних сертифікатів здійснюється в автоматичному режимі, без участі власників цінних паперів та без стягнення плати за ці операції з власників рахунків в цінних паперах.

Для підтвердження прав власності на інвестиційні сертифікати пайового інтервального диверсифікованого інвестиційного фонду "ТЕКТ-ІНВЕСТ" ЗАТ "Компанія з управління активами "ЕФЕКТ" учаснику надається виписка з рахунку в цінних паперах.

Додаткову інформацію з усіх питань, визначених в повідомленні можна отримати за телефонами: (044) 573-2416 та (044) 573-2477 (автовідповідач).

Директор ЗАТ ІФ "ТЕКТ-ІНВЕСТ" В.А.Федоров
Голова Спостережної ради ЗАТ ІФ "ТЕКТ-ІНВЕСТ" С.В.Болотіна

БАЛАНС за IV квартал 2005 року

(тис.грн)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1.	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	12 373	8 238
2.	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.1.	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2.	Резерви у відсотках	0	0
3.	Кошти в інших банках	2 743	8 157
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	0	0
3.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
4.	Цінні папери в торговому портфелі банку	310	310
5.	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	15
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	(15)
5.2	Резерви у відсотках до активу	0	100
6.	Інвестиції в асоційовані ій дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
7.	Кредити, що надані:	72 327	63 289
7.1	Юридичним особам	63 751	58 081
7.2	Фізичним особам	8 576	5 207
7.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(2 508)	(1 858)
7.4	Резерви у відсотках до активу	3	3
8.	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
8.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
8.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
9.	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
10.	Основні засоби	15 238	13 855
11.	Нематеріальні активи	114	129
12.	Нараховані доходи до отримання:	446	379
12.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	3	4
12.2	У тому числі сумнівні за нараховані доходи	122	102
12.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(112)	(102)
12.4	Резерви у відсотках до активу	97	96
13.	Відстрочений податковий актив	0	0
14.	Інші активи	962	2 003
14.1	Резерви під інші активи	(362)	(29)
14.2	Резерви у відсотках до активу	39	1
15	Усього активів	101 521	94 371
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків:	8 240	15 519
17	Кошти юридичних осіб	18 105	16 065
18	Кошти фізичних осіб	44 408	32 451
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	0	0
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	1 349	1 041
22	Відстрочені податкові зобов"язання	0	0
23	Інші зобов'язання	111	566
24	Усього зобов'язань	72 213	65 642
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	17 305	17 305
26.	Власні акції(частки,паї),що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27.	Емісійні різниці	0	0
27.	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	2 103	1 273
28.	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	7 928	7 928
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	7 928	7 928
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30.	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
31.	Прибуток/збиток минулих років	1 213	1 213
32.	Прибуток/збиток поточного року	759	1 010
33.	Усього власного капіталу	29 308	28 729
34.	Усього пасивів	101 521	94 371

Зобов'язання ЗАТ АКБ "Львів", які обліковуються на позабалансових рахунках За IV квартал 2005 року

(тис.грн.)

Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річн.звітн. (+;-)
1	Гарантії, що надані	652	0	+652
2	Сумнівні гарантії та поручительства	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	7 518	5 324	+2 194
5	Надана застава	0	0	0
6	Усього	–	–	–

У примітці „Рахунки довірчого управління" за IV квартал 2005 року усі показники нульові.

Фінансова звітність ЗАТ АКБ "Львів" за IV квартал 2005 року

79008 м.Львів вул.Сербська,1
Ліцензія НБУ №54 від 02.04.2002

Звіт про фінансові результати за IV квартал 2005 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу	
		поточного року	Попереднього року
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід :	4 434	3 654
1.1.	Процентний дохід	11 802	10 269
1.2.	Процентні витрати	(7 368)	(6 615)
2.	Чистий комісійний дохід :	1 861	1 584
2.1.	Комісійний дохід	2 225	1 945
2.2.	Комісійні витрати	(364)	(361)
3.	Торговельний дохід	428	667
4.	Дохід у вигляді дивідендів	0	31
5.	Дохід від участі в капіталі	0	0
6.	Дохід/Збиток від продажу інвестиції в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
7.	Інший дохід	82	19
8.	Усього доходів	6 805	5 955
9.	Загальні адміністративні витрати	(1 731)	(1 545)
10.	Витрати на персонал	(2 491)	(1 904)
11.	Втрати від участі в капіталі	0	0
12.	Інші витрати	(289)	(315)
13.	Прибуток від операцій	2 294	2 191
14.	Чисті витрати на формування резервів	(1 103)	(764)
15.	Прибуток до оподаткування	1 191	1 427
16	Витрати на податок на прибуток	(432)	(417)
17.	Прибуток після оподаткування	759	1 010

Окремі показники діяльності ЗАТ АКБ „Львів" за IV квартал 2005 року

Ря-док	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу(%)	33,16	Більше 10,00
2	Поточна ліквідність (%)	93,10	Не менше 40,00
3	Рентабельність активів (%)	0,79	Х
4	Негативно класифіковані кредити (тис.грн.)	2 471	Х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	3,42	Х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	–	Х
6	Сума сплачених дивідендів за 2004 рік на одну:	–	Х
6.1	Просту акцію	–	Х
6.2	Привілейовану акцію	–	Х
7	Перелік учасників (акціо– нерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	ВАТ „Іскра"	Х

· Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку на 01 січня 2006 року

Повне найменування юридичної особи, ПІБ фізичної особи	Код країни	Відсотоку статутному капіталі		Загальний % у статутному капіталі
		Пряма участь	Опосередкована участь	
1.ВАТ „Іскра"	804	12,97	0,0	12,97

Голова Правління банку Я.Г.Кирилюк.
В.о.Головного бухгалтера М.М.Чипурко.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 13.02.2006 р. по справі №25/19/06 - ТОВ „СБК", розташоване за адресою: 69000, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 162 (код ЄДРПОУ - 23286750), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименка О.Ю., ліцензія АА №783152.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95

Постановою Господарського суду Запорізької області від 01.02.2006 р. по справі №25/185 ЗАТ „Торговий Дім „Гідравліка", розташоване за адресою: 72316, м. Мелітополь, вул. Індустріальна, 59, р/р №2600421597011 в Мелітопольському відділенні ЗРУ КБ „Приватбанк" (код ЄДРПОУ - 30802200), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рабушко В'ячеслава Степановича (Ліцензія АА №719883), адреса: 72319, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14 (тел. 8 (096) 411-45-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою по справі № 25/15/06 від 15 лютого 2006 року визнано банкрутом Приватне підприємство «Айрон-Форс» (69006, Запоріжжя, вул. Трегубенка, 8, оф. 30, код ЄДРПОУ 33471699, р/р 26001686901 в АБ «Металург», МФО 313582) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Нікітенко Микиту Олександровича (69096, Запоріжжя, вул. Маршала Чуйкова, 27-А/32, тел. 8 (061) 220-66-89, 8 (050) 421-08-38) ліцензія серії АБ № 271511).

ОГОЛОШЕННЯ про результати відкритих торгів

1. Замовник торгів: Донбаська електроенергетична система ДП НЕК "Укренерго"

Код ЄДПРОУ 23344104

Поштова адреса: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11

2. Інформація про предмет закупівлі: Залізобетонні вироби для реконструкції ПЛ-220кВ „ЛуТЕС - Перемога".

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті „Голос України" від 14.01.06р. № 7 (3757).

4. Дата акцепту тендерної пропозиції - 30.01.06р.

5. Переможцем тендеру з визначення постачальника залізобетонних виробів для реконструкції ПЛ-220кВ „ЛуТЕС - Перемога" визнано ЗАТ „Бетон Нова".

Код ЄДПРОУ 32406629,

Поштова адреса: 84791, м. Дебальцеве, СМТ. Миронівський, вул. Советська, 42

т/ф (062) 382-61-87.

ЗАТ «Завод шампанських вин», м. Артемівськ,

Повідомляє про доповнення за заявою акціонера ТКАЧ В. М., порядку денного чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 10 березня 2006 р. о 16:00 за адресою: м. Артемівськ, вул. П. Лумумби, 87, ЗАТ «Завод шампанських вин» (заводський клуб):

8. Розгляд:

8.1. Заяви акціонера ЗАТ «Завод шампанських вин» Ткач Валентини Михайлівни, що володіє шістьма тисячами вісімсот двадцятьма чотирма акціями, про вихід зі складу акціонерів ЗАТ «Завод шампанських вин».

8.2. Пропозиції акціонера ЗАТ «Завод шампанських вин» Ткач Валентини Михайлівни, що володіє шістьма тисячами вісімсот двадцятьма чотирма акціями, про викуп кожним із акціонерів ЗАТ «Завод шампанських вин» акцій, які їй належить.

8.3. Вимога акціонера ЗАТ «Завод шампанських вин» Ткач Валентини Михайлівни, що володіє шістьма тисячами вісімсот двадцятьма чотирма акціями, про викуп ЗАТ «Завод шампанських вин» акцій, які їй належать на підставі п. 145 «Державної програми приватизації», затвердженої Законом України «Про Державну програму приватизації» від 18.05.2000 р. №1723-ІІІ».

Реєстрація учасників зборів буде проводитися 10 березня 2006 р. з 14:00 год. до 15:30 год.

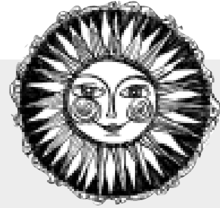
Для реєстрації акціонерам мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів мати також довіреність, оформлену відповідно діючого законодавства. Телефон для довідок:

(0627) 48-00-20.

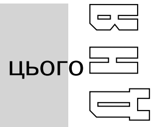
Генеральний директор ЗАТ «Завод шампанських вин» м. Артемівськ.

КУРІНЬ

СУБОТА, 25 ЛЮТОГО 2006 ■ № 37 (3787)

26—27 лютого у західних, північних областях України невеликий мокрий сніг (на півдні і сході подекуди з дощем). Температура вночі 4—9 градусів морозу, вдень від 4 морозу до 1 градуса тепла. 28 лютого часом сніг, мокрий сніг, на півдні та місцями у центральних областях з дощем. Температура у південній частині та центральних областях вночі 0—5 градусів морозу, вдень 1—6; на решті території погода істотно не зміниться

25 ЛЮТОГО

■ *1831 р. У ході придушення польського повстання російська армія розгромила 56-тисячне військо повстанців.*

■ *1861 р. Народився письменник і актор Яків Жарко.*

■ *1871 р. Народилась Леся Українка.*

■ *1914 р. У Києві розпочались демонстрації і політичні страйки через заборону святкування 100-річчя з дня народження Шевченка.*

■ *1958 р. Не стало мовознавця Івана Панькевича. Був професором української мови та літератури Празького університету (1947-58).*

Водні процедури

Наслухавшись різних партійних програм з обіцянками, що будуть і в нас золоті гори, мої сусіди Сидорчук і Петренко вирішили всерйоз узятися за власне здоров'я. У його змішленні друзі вбачали єдиний шанс дожити до тих прекрасних часів.

— Будемо бігати! — рішуче відсунув кухоль з пивом Сидорчук.

— І не просто бігати, а й займатися водними процедурами! — не менш рішуче розчавив недопалок Петренко.

— Точно! Зранку підтюпцем берегом Ворскли, біля мосту купаємося і тим само маршрутом назад....

Уже наступного дня ранкову тишу тут розбудили дві пари ніг, що пролопотіли вузенькою стежиною вздовж річки. Ентузіазм Сидорчука не знав меж: зриваючи на ходу із себе одіж, він з розгону шубовснув у воду... Спантеличений Петренко відхекувався на березі й деякий час спостерігав за тим, що відбувається у воді. Звідти лунали слова, схожі на матюки, що ними, як з'ясувалося, коли Сидорчук почав підгрібати до берега, вони й виявилися.

— Х-х-хо-лод-но! — вицокував він зубами, виконуючи унікальні хореографічні вправи, намагаючись потрапити ногою в холошу.

Вигляд друга остаточно відбив у Петренка бажання роздягатися.

— З-з-зі-грі-тис-ся б! — продовжував стогнати Сидорчук.

— Це можна, — з радістю погодився Петренко, шморгнувши носом у бік «Шашличної»...

Випивши по сто п'ятдесят, друзі й справді добре зігрілися...

...Наступного ранку можна було бачити, як двоє у спортивних костюмах якось нерішуче походжали берегом, присідали, мацали воду, чухали потилиці...

— Холодно, — сказав один.

— Холодно.

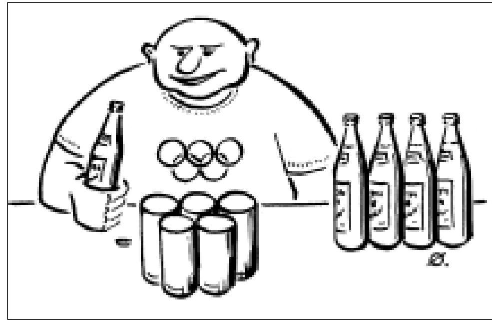
— Зігріємось?

— Зігріємось!

І вони з радісним хеканням помчали до «Шашличної».

А ще через день Сидорчук і Петренко мчали туди, вже не завертаючи до річки...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

☞ *«Інопланетяни такі ж виродки, як і ми!»*

Птах-невидимка

(Птиця Пукач)

■ КАЗКА

Пук це гучна справа Пшика.

На відміну від Червоної книги, потрапляють до якої ті лише, що пропадають, недавно заведено Жовту книгу (іменно, а не — Золоту. Тому що Золота книга це зовсім інша). Це та Книга, куди потрапляють ті, кого ніде нема. Тобто є, і навіть відомо — де, одначе вони так є, мовбито на світі їх не було. От як, наприклад, змієподібна Нессі, людиноподібний Йєті, собакоподібний Чупакобрас... Нарешті потрапила до Жовтої книги і птиця Пукач (саме Пукач, а не Пугач, і тому неабияка, й не рядова), птах-невидимка.

До Жовтої книги потрапила Птиця не тому, що її піймали — ні, не піймали, а кажуть, її бачили — хтось і десь. І навіть намалював, яка вона!

От тільки незрозуміло, де її бачили. Тому що одні кажуть — бачили на дереві, другі кажуть — бачили в кущах, треті кажуть — сиділа в якійсь ямі...

Однак важливо інше: де б і хто не бачив Пукача, це тепер не має ніякого значення — тепер вона, ця Птиця, в Жовтій книзі, і бачити можна її там на картинці! А не — на дереві, в кущах, у ямі...

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Тези й антитези

☞ ***У політиці теж можна бути чесним. Тільки недовго.***

☞ ***Сідаючи далі від дверей і вікон, збільшуєш час польоту кулі...***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Безштаньки

Олександр Карпов, народний депутат України:

— Штани задирати не треба. Європу треба будувати в Україні, і тоді Європа сама нас запросить і прийме.

Від чергового:

— Ота Європа, яку ви наказували нам будувати в Україні, залишила нас без штанів. А нема штанів — нема що й задирати.

Відкриття олігарха

Геннадій Богомолов, співвласник «Приватбанку»:

— ...Нову владу не можна ні задобрювати, ні роздобрювати, бо вона не віддобрюється...

Від чергового:

— Добре, що ви нарешті зрозуміли: не все, що лижеш, — добро.

У стояковій країні

Арсеній Яценюк, міністр економіки України:

— Ця країна переживала ще й не таке. Країна така «стоякова»... Навіть якщо сонце відключать, усе одно виживемо.

Від чергового:

— Правильно, хто відключить, той і виживе. Тому що за кожним стояком у нас — важняк.

Нетачку — на постамент!

Нестор Шуфрич:

— Упевнений, що пам'ятник Кравчукові буде поставлено, і не один...

Від чергового:

— Та не переживайте так! Кравчучка теж гарний пам'ятник! І не одна...

Роль

Іван Плющ:

— Як народна актриса Тимошенко відбулася, як народний прем'єр-міністр — ні.

Від чергового:

— Ви забули уточнити, що звання народної актриси Тимошенко удостоїлася саме за роль прем'єра.

Теж учасник

Борис Березовський, російський олігарх:

— Я брав активну участь у підтримці «помаранчевої революції» і не збираюся свою активність знижувати. Я також підтримуватиму існуючу в Україні владу.

Від чергового:

— Активність можна не знижувати — просто притримайте язик!

Ласкаво просимо до пекла!

Юхим Звягільський, народний депутат:

— Доки він (Віктор Янукович. — **Черг.**) був губернатором, не робота була, а ПЕКЛО.

Від чергового:

— Спасибі, що відразу сказали, чого нам можна чекати після виборів...

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 019

ВАТ "Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 125

ВАТ "Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 710

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»